

Омӯзиши вазорат: Пасторҳо Инҷилистҳо Миссионерон

Ва онҳое, ки бештар меҳоятанд!

Ҳуш омадед - ба Барномаи азхудкунии Китоби Муқаддас, Қисми 4 - Мактаби Китоби Муқаддас. Вақте ки Элишоъ ба назди Илёс барои омӯзиш рафт, ӯро Падар номид. Павлус Тимотиюсро писари худ номид (2 Тимотиюс 1). Онҳое, ки навиштаҳои паёмбаронро меомӯхтанд, ПИСАРОНИ паёмбарон номида мешуданд. Калимаи ПИСАР дар забони ибронӣ маънои бино карданро дорад. Онҳо ҳаёти худро дар асоси чизҳои омӯхташон бунёд карданд. Маҳз Самуил Мактабҳои пайғамбаронро таъсис дод (дар хотир доред, ки ӯ ибтидои насли пайғамбарон дар Аъмол 7 буд). Вақте ки мактабҳои пайғамбарон дар рӯзҳои сиёҳи Аҳъоб (подшоҳон) баста шуданд, омӯзгорон бо писарони худ (шогирдон) ба ғорҳо кӯчиданд. Илёс ва Элишоъ боз онҳоро боз карданд. Вақте ки ба онҳо бинои калонтар лозим буд, Инструктор ва донишҷӯён онро сохтанд. Барои донишҷӯён воқеан бо муаллимони худ зиндагӣ кардан маъмул буд. Сило, Тимотиюс, Титус ва дигарон дар ҳар чое ки Павлус мерафт, бо Павлус буданд. 12 шогирд бо Исо дар Кафарнаҳум ба як хона кӯчиданд. Ин ҷоест, ки шумо ворид мешавед! Ҳар як калисо бо муаллими хуб метавонад кореро, ки қаблан анҷом дода шуда буд, иҷро кунад. Агар шумо дар деҳае, ки аз 200 нафар иборат аст, зиндагӣ кунед ва Калисои иборат аз 40 ва 2 мардон дошта бошед, ки меҳоятанд барои хидмат таълим гиранд, ин маводҳо метавонанд ба шумо дар ин кор кӯмак кунанд. Мисли Иброҳим, Самуил, Илёс ва Элишоъ ё мактабҳои ғор дар вақти душворӣ, шумо метавонед таълим гиред ва дигаронро низ таълим диҳед.

Чӣ тавр кор мекунад - Ҳама маводҳо барои истифода тарҳрезӣ шудаанд: 1. Дар синфхона. 2. Дар гурӯҳи мубоҳисавӣ. 3. Дар худмузӣ агар инструктор набошад. Гурӯҳҳои мубоҳисавӣ, ки дар он ҳама иштирок мекунанд, аксар вақт аз лексия беҳтаранд.

Падар (шахси масъул) - Касе бояд чизеро назорат кунад. Як касро таъин кардан лозим аст, ки боварӣ ҳосил кунад: 1. Кор ба таври бояду шояд ва ба тартиб оварда шавад. 2. Кори ҳарҳафтаина ба шахси масъул супорида мешавад. 3. Ҳама гуна санҷиш дода мешавад ва баҳо сабт карда мешавад. Сабтҳои шумо ҳамчун вазорат ё фарҳанги шумо сабтҳои нигоҳ дошта мешаванд. Варақаи коғаз бо номи донишҷӯ ва сабти он: 1. Курс. 2. Инструктор (агар бошад). 3. Баҳои додашуда). Баъзе курсҳо танҳо бо баҳои 100 пас аз хатми онҳо мегузаранд ё ноком мешаванд.

Вақти омӯзиш ва дарс (50 дақиқа) - Ҳар як курс 6 соат дар як ҳафта ва 3 соат бо омӯзгор ё гурӯҳи мубоҳисавӣ мебошад. Агар барои курс инструктор ё гурӯҳи мубоҳисавӣ мавҷуд набошад, омӯзиши 6 соатӣ 9 соат мешавад. Ҳар як курс бояд 140 соатро дар бар гирад. Шаш соат таҳсил ва 3 соат вақти дарсӣ. Китоби асосии шумо Инҷил аст. Дастурҳо дар маводҳо мавҷуданд. Эзоҳ: Агар пастор ягон омӯзиш надошта бошад, вай метавонад тавассути маводи зерин назари 2 то 3 мард кор кунад, ки онҳо метавонанд Шаҳодатнома ё Дипломо имзо кунанд (ё дараҷа дар кишварҳое, ки ин иҷозат аст). Агар шумо коллеч бошед ва ин маводҳоро истифода баред, онҳо ба 3 Соатҳои кредитӣ баробаранд, агар шумо модели амрикоиро истифода баред (3 Соатҳои кредитӣ маънои 140 соати таҳсили умумиро дар бар мегирад, ки ҳама вақти дарсро дар бар мегирад). Барои донишҷӯи рӯзона 5 Курси 13-15 ҳафта (1 курс вазорат аст) 1 Қисмати мавсими омӯзишро ба анҷом мерасонад. Даҳ курс дар як сол ба итмом мерасад. Санаҳои таҳсил мувофиқи ниёзҳои фарҳанг ва кишвари шумо муқаррар карда мешаванд. Баъзеҳо тақвими маҳаллии Мактабро риоя мекунанд. Дар хотир доред, ки шумо соҳиби маркази омӯзиши Китоби Муқаддас ҳастед.

Ба шахсе, ки барномаро иҷро мекунад - Исо бо ҳамон 12 донишҷӯ оғоз ва анҷом дод. Юҳанно Марқӯс кореро, ки оғоз карда буд, ба анҷом нарасонд ва аз ин рӯ Павлус ба сафари навбатӣ нахост, ки ӯро бибарад, аммо баъдтар гуфт, ки ӯ ба одами муфид табдил ёфтааст. Онҳое интиҳоб кунед, ки кори оғозкардаашонро ба анҷом мерасонанд. Ду банди дигар: 1. Донишҷӯёни ғоибона, ки 1 ё зиёда курсҳоро мегиранд, бояд чадвали муқаррариро риоя кунанд. 2. Агар

шумо хонандагони камбизоат дошта бошед, як барномаи паҳлӯиро баррасӣ кунед, ки ба ҷои ҷадвали 9 моҳа ҷадвали 12 моҳаро фароҳам меорад. Ҳамеша дар миёнаи давраи таҳсил 1 ҳафта танаффус доред.

Ба донишҷӯён - 50 дақиқа як соати омӯзишӣ аст. Ҳангоме ки имкон доред, каме машқ кунед ва оби зиёд бинӯшед, то ба шумо фикр кунед. Агар хоҳед, шумо метавонед рӯзи таҳсилро қатъ кунед. 3 соат пеш ва 3 соат баъд. Баъзе дарсҳо вақти зиёдтар ва баъзеҳо камтар мегиранд. Якҷоя онҳо бояд вақти шуморо мувозинат кунанд. Саъй кун ва кори хубе кун, ки ба Парвардигорат хизмат карда истодаӣ! Соатҳои хизматрасонӣ метавонанд паҳн шаванд ё дар як рӯз анҷом дода шаванд. Ин ҳама ба намуни вазорат вобаста аст. Тоza кардан, насб кардан, ба кӯдакон ё омӯзиши Китоби Муқаддас, шаҳодат додан, кӯмак ба оила ё хидмати дигар дар шаҳри шумо. Шумо бояд аз шахсе, ки барномаро иҷро мекунад, иҷозат гиред (онҳо инчунин метавонанд барои шумо чизе дошта бошанд). Дарсҳо 12-15 ҳафта мебошанд.

Ба омӯзгорон - Дар баъзе мавридҳо барои донишҷӯ дар таҳсили ҳарҳафтаинаи худ метавонад аз ҳад зиёд бошад. Дар ҳолати зарурӣ шумо бояд ислоҳот ворид кунед, аммо сифатро низ нигоҳ доред.

Дипломи соли 1 дар омӯзиши библия

Ҷаласаи 1 (15 ҳафта)

Азҳудкунии Аҳди Ҷадид Қисми 1
Азҳудкунии Аҳди Қадим Қисми 1
Доктринаҳои асосӣ (таълимот)
Маслиҳат ва шогирдсозӣ
Вазорати I (ҳар ҳафта 6-9 соат)

Сеанси 2 (15 ҳафта)

Азҳудкунии Аҳди Ҷадид Қисми 2
Азҳудкунии Аҳди Қадим Қисми 2
Хусусият ва нақшаи абадии Худо
Инҷили Юҳанно, 1, 2, 3 Юҳанно
Вазорат 2 (ҳар ҳафта 6-9 соат)

Соли 2 баробар ба унвони аспирантура

Сессияи 3 (15 ҳафта)

Луко (ё дигар)
Румиён (ё дигар)
Ибриён ва Филемӯн

Эфсӯсиён, Филиппиён, Қўлассиён
Вазорати 3 (ҳафтае 6-9 соат)

Ҷаласаи 4 (15 ҳафта)

Амалҳо
1, 2 Қўринтиён
1 Тимотиюс, 2 Тимотиюс, Титус
Принсипҳои вазорат
Вазорати 4 (ҳафтае 6-9 соат)

Супоришҳо ва ҷӣ тавр омӯхтани ҳар як курси Аҳди Ҷадид:

Китоби Муқаддас китоби дарсии шумост

Ҳар як курс шумо ҳар ҳафта 1-2 боб меомӯzed. Боб(ҳо)-ро 5 маротиба хонед (ва агар имкон бошад 10 маротиба) ва ба саволҳо ҷавоб диҳед: Кӣ? (1 нафар ё бештар, мард ё зан), Ҷӣ? (руй дода истодааст), Кай? (гузашта, ҳозира, оянда), Дар кучо? Ҷаро? Ҷӣ хел? Ҳама фармонҳо ё саволҳоро номбар кунед, корхое, ки бояд иҷро шаванд ё не, ва ба кӣ гуфта мешавад. Боварӣ ҳосил кунед, ки шумо ҳар як калимаро мефаҳмед. Ниҳоят, бо суҳанони худ як коғазӣ кӯтоҳро нависед, ки он боб(ҳо) чиро таълим медиҳад. Коғазӣ худро ба даст диҳед. (Баъзе бобҳо хеле дарозанд ва аз ин рӯ, баъзе аз супоришҳо метавонанд кӯтоҳ карда шаванд (агар тасдиқ карда шаванд), агар онҳо аз ҷониби донишҷӯи хуб сари вақт иҷро карда нашаванд.) Корҳои анҷомдодаи худро ҳар ҳафта пешниҳод кунед.

Курсҳои Аҳди Ҷадид

Матто (2 боб ҳар ҳафта)
Марк (ҳар ҳафта 1 боб, 15-16 якҷоя)
Луко (2 боб ҳар ҳафта)
Юҳанно, 1, 2, 3 Юҳанно (2 боб ҳар ҳафта)
Амалҳо (2 боб ҳар ҳафта)
Румиён (ҳафтаи 1 боб, 15-16 якҷоя)
1, 2 Қўринтиён (2 боб ҳар ҳафта)
Ғалотиён, 1, 2 Таслўникиён (1 боб)
Эфсӯсиён, Филиппиён, Қўлассиён (1 боб)
1 Тимотиюс, 2 Тимотиюс, Титус (1 боб)
Ибриён, Филемӯн (1 боб Ҳар ҳафта)
Яъқуб, 1, 2 Петрус, Яҳудо (ҳафтаи 1 боб)
Ваҳй (ҳар ҳафта 2 боб)

Вазорати ҳафта

Вазорати 1, 2, 3, 4 (ё бештар аз он) - Ин 6-9 соат дар як ҳафта дар хидмат, таълим ё хизмат аст.

Азҳудкунии Аҳди Ҷадид ва Қадим 1, 2

Дар курсҳои азҳудкунии Китоби Муқаддас, шумо Аҳди Ҷадидро 12 маротиба ва Аҳди Қадимро 6 маротиба хонед. Ин ба шумо кӯмак мекунад, ки роҳи худро дар атрофи Библия пайдо кунед. Омӯзиш тавассути хондани чизе чанд маротиба барои таълим истифода шудааст. Ҳаракатро давом диҳед ва дар бораи гузаргоҳҳо таваққуф накунад. Фақат хон! Ҳар як хониш бояд ҳар рӯз дар давоми 6 рӯз дар як ҳафта анҷом дода шавад ва агар шумо хонандаи хуб бошед, барои анҷом додани он тақрибан якуним соат вақт лозим аст; пас оҳиста нахонед. Ҳар ҳафта шумо як варақаи хатми хонишро имзо мекунад. Баҳо ин ба итмом расидани ҳамаи хонишҳо мебошад. *Эзоҳ: Барои онҳое, ки Аҳди Қадим надоранд, 2 Курси Аҳди Ҷадидро истифода баред.*

Азҳудкунии Китоби Муқаддас дар Аҳди Ҷадид 1

Ҳафтаи 1, 2 Юҳанно 1-12
Ҳафтаи 3, 4 Юҳанно 13-21, 1, 2, 3 Юҳанно, 1 Петрус
Ҳафтаи 5, 6 2 Петрус, Ғалотиён, Яъқуб,
1, 2 Таслўникиён, Луқо 1
Ҳафтаи 7, 8 Луқо 2-11
Ҳафтаи 9, 10 Луқо 12-24
Ҳафтаи 11, 12 Аъмол 1-14
Ҳафтаи 13, 14 Аъмол 15-28
Ҳафтаи 15 Марқўс 1-13

Азҳудкунии Библия дар Аҳди Ҷадид 2

Ҳафтаи 1 Марқўс 1-13
Ҳафтаи 2, 3 Марқўс 14-16, 1 Қўринтиён 1-16
Ҳафтаи 4, 5 2 Қўринтиён, 1, 2 Тимотиюс, Титус
Ҳафтаи 6, 7 Румиён, Эфсўсиён
Ҳафтаи 8, 9 Ибриён, Филиппиён,
Қўлассиён, Филемўн
Ҳафтаи 10, 11 Матто 1-15
Ҳафтаи 12, 13 Матто 16-28
Ҳафтаи 14, 15 Яҳудо, Ваҳй

Азҳудкунии Аҳди Қадим 1

Ҳафтаи 1 Ҳастӣ 1-29

Ҳафтаи 2 Кор
Ҳафтаи 3 Ҳастӣ 30 - Хуруҷ 4
Ҳафтаи 4 Хуруҷ 5-29
Ҳафтаи 5 Хуруҷ 30 - Ибодат 13
Ҳафтаи 6 Ибодат 14 - Ададҳо 6
Ҳафтаи 7 Ракамҳои 7—26
Ҳафтаи 8 Ададҳо 27 - Такрори Шариат 13
Ҳафтаи 9 Такрори Шариат 14 - Еҳушаъ 7
Ҳафтаи 10 Еҳушаъ 8 - Доварон 8
Ҳафтаи 11 Доварон 9 - Рут - 1 Подшоҳон 8
Ҳафтаи 12 1 Подшоҳон 9 - 2 Подшоҳон 2
Ҳафтаи 13 2 Подшоҳон 3 - 2 Подшоҳон 24
Ҳафтаи 14 Забур 1-70
Ҳафтаи 15 Забур 71-126

Азҳудкунии Аҳди Қадим 2

Ҳафтаи 1 Забур 127-150, Масалҳо 1-24
Суруди Сулаймон
Ҳафтаи 2 Масалҳо 25-31, Воиз,
1 Подшоҳон 1-10
Ҳафтаи 3 1 Подшоҳон 11 - 2 Подшоҳон 9
Ҳафтаи 4 2 Подшоҳон 10 - 1 Вақоеънома 7
Ҳафтаи 5 1 Вақоеънома 8 - 2 Вақоеънома 8
Ҳафтаи 6 2 Вақоеънома 9-36
Ҳафтаи 7 Убадиё, Юил, Юнус, Хушаъ
Омос, Ишаъё 1-12
Ҳафтаи 8 Ишаъё 13-46
Ҳафтаи 9 Ишаъё 47-66, Наҳум,
Сафанё, Ирмиё 1-9
Ҳафтаи 10 Ирмиё 10-35
Ҳафтаи 11 Ирмиё 36-52,
Ҳабаккук, Нозияҳо
Ҳафтаи 12 Ҳизқиёл 1-28
Ҳафтаи 13 Ҳизқиёл 29-48, Дониёл 1-4
Ҳафтаи 14 Дониёл 5-12, Эсро,
Ҳаччай, Эстер 1-6
Ҳафтаи 15 Эстер 7-10, Закариё
Наҳемё, Малокӣ

Доктрина ва тафсир

Садо коғаз ҳафта чамъбасти он кас, ки чӣ гуна, чун, дар кучо, чӣ ва чӣ тавр. Шумо омӯзиши калимаи якчанд кор ва фаҳмид, ки дар роҳи як калима истифода хоҳад маънои он муайян карда мешавад.

Ҳафтаи 1 Китоби Муқаддас аз кучост?

Аз ёд Румиён 3: 1-2, дар Забур 147: 19-20, Ибриён 1: 1-2. **Қисми 1** - Дар Навиштаҳо яҳудӣ - Калисои аввалин муайян намуд, ки агар шумо метавонед дар як ҳуҷҷат ба яке аз асли 12 ҳаввориён (шоҳидони Ё ва бунёди Калисои) замима нест, ки бевосита аз он аст, китоби Худо нест. Хонда шуд 3 бор дар Такрори Шариат 18: 15-22 (18 Ёст, яҳудӣ шавад), ки чӣ гуна чиддӣ ба он буд, ки агар Паёмбар нодуруст дар ояти 20, 22 паёмбарон нозил шуда аз Худо дод. Ҳеч гоҳ тахмин ва ё меғӯянд. Агар ё ягон он меорад нодуруст, ё ки набии козиб, то рӯзе, ки мемирад аст. Ро бихонед Эфсӯсиён 3: 1-5 (ба юнонӣ аст, айнан: «Ҳаввориён, ки анбиё ҳастед»). Аъмол 1: 8, 15-26, чӣ чои Яҳудо ҳамчун паёмбар ва шаҳодати Исо эҳё ва таълимоти талаб карда шуда буд? ва Юҳанно 15:27, 2 Петрус 1:16, 1 Қўринтиён 9: 1, 14: 37-38 (дихед, ки ҳаввориён, метавонад Калисоҳо амр). Чӣ дар 2 Қўринтиён 12 талаб карда мешавад: 11-12? Чанд нафар аз ҳаввориён яҳудиён буданд? **Қисми 2** - китоби Худо-он бидамид аст - Худо ба он бидамид Навиштаҳо гуфта мешавад дар 2 Тимотиюс 3:16. Ҳастӣ 2: 4-7. Чӣ воқеа рӯй медиҳад, вақте ки Худо ба одам ва ё дар ин китоб бидамад? Хонда шуд 2 бор дар 1 Петрус 1: 16-21, Юҳанно 15: 26-16: 15 (эзоҳи 13), 1 Қўринтиён 2: 1-13. Verse 13 Рӯҳи Муқаддас мегирад ё шунид, истифода мебарад андеша ва суҳанони ҳаввориён, ба мо таълим медиҳад. Калисои аз ибтидо навиштаҳои анбиё (ҳаввориёни низ паёмбаронро ҳастанд), ҳамчун сарчашмаи ҳақ барои калисо истифода бурда шудааст. Ро бихонед Эфсӯсиён 2: 19-22 мо ҳеч гоҳ ба таҳкурсии илова кунед.

Ҳафтаи 2 Одил, одил, довар

Бисёриҳо Начот (Комиланӣ) -ро бо Садокате, ки дар назди судя сурат мегирад (дуруст ва нодуруст, гунаҳкор ё бегуноҳ) омехта мекунам. Ҳама оятҳо бо ҳама шаклҳои калимаи юнонӣ барои асосноккунӣ дар ин ҷо ҳастанд (реша талаффуз мешавад: Dike). Ба шумо лозим меояд, ки баъзан контексти каме хонед, то бубинед, ки он чӣ гуна истифода мешавад. Эзоҳ: 5, 5, 5 маънои онро дорад, ки калима дар байт 3 маротиба омадааст. Тарзҳои тарҷумаи онро нависед ва таърифи худро барои маъно пайдо кунед. **Одил, одил: Матто** 1:19, 3:15, 5:6, 10, 20, 45, 45, 6:33, 9:13, 10:41, 11:19, 12:37, 13:17, 43, 49, 20:4, 7, 13, 21:32, 23:28, 29, 35, 25:37 **Марк** 2:17, 6:20 **Луко** 1:6, 6, 17, 75, 2:25, 5 :32, 7-29, 35, 10-19, 29, 12-14, 57, 13-27, 14-14, 15:7, 16:8, 9, 10, 11, 15, 18:6, 9. , 11, 14, 20:20, 23:41, 47, 50 **Юҳанно** 5:30, 7:18, 24, 16:8, 10,

17:25 **Аъмол** 1:18, 3:14, 4:19, 7 24, 26, 27, 27, 35, 52, 8:23, 10-22, 35, 13-10, 39, 39, 17-31, 18-14, 22-14, 24-15, 15, 20. , 25, 25:10, 11, 15, 28:4 **Румиён** 1:16, 17, 18, 18, 29, 32, 2:8, 13, 13, 26, 3:4, 5, 5, 5, 10. , 20, 21, 22, 24, 25, 26, 26, 26, 28, 30, 4:2, 3, 5, 5, 6, 9, 11, 11, 13, 22, 25, 5:1, 7. 9, 16, 17, 18, 18, 19, 21, 6:1, 7, 9, 13, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 7:12, 8:4, 10, 30, 30. , 33, 9:1, 10, 28, 30, 30, 30, 31, 31, 10:3, 3, 3, 4, 5, 6, 10, 14:17, **1 Қўринтиён** 1:30, 4:4 , 6:7, 8, 11, 13:6, 15:34 **2 Қўринтиён** 3:9, 5:21, 6:7, 14, 7:2, 12, 12, 9:9, 10, 11:15, 12:13 **Ғалотиён** 2:16, 16, 16, 17, 21, 21, 3:6, 6, 8, 11, 11, 21, 21, 24, 4:12, 5:4, 5, 5 **Эфсӯсиён** 4:24, 5:9, 6:1, 14 **Филиппиён** 1:7, 11,3:6, 9, 9, 4:8 **Қўлассиён** 3:25, 25, 4:1, **2 Таслўникиён** 1:5, 6 , 9, 2:10, 10, 12, **1 Тимотиюс** 1:9, 3:16, 6:11, **2 Тимотиюс** 2:19, 22, 3:16, 4:8, **Титус** 1:8, 2:12, 3:5, 7 **Филемўн** 18, **Ибриён** 1:9, 5:13, 6:10, 7:2, 8:12, 10:38, 11:4, 7, 33, 12:11, 23, **Яъқуб** 1: 20, 2:21, 23, 24, 25, 3:6, 18, 5:6, 16, **1 Петрус** 2:23, 24, 3:12, 14, 18, 18, 4:18, **2 Петрус** 1: 1, 13, 2:5, 7, 8, 8, 9, 13, 15, 19, 21, 3:13, **1 Юҳанно** 1:9, 9, 2:1, 29, 29, 3:7, 7, 10, 12, 5:17 **Яҳудо** 7, **Ваҳй** 2:11, 6:6, 7:2, 3, 9:4, 10, 19, 11:5, 5, 15:3, 4, 16:5, 7 , 18:1, 19:2, 8, 11, 22:11, 11, 11. 5 маротиба Румиён 3-ро хонед ва асосноккуниро шарҳ диҳед.

Ҳафтаи 3 Иродаи худро сафед намекунам;

Аъмол 4:12-ро аз ёд кунед. Дар зер ҳар як ояте оварда шудааст, ки ҳар як шакли калимаи начотро дар бар мегирад. Ҳамаи роҳҳои гуногуни тарҷумаи калимаи начотро нависед ва таърифи худро нависед. Калимаи юнонӣ талаффуз мешавад: Содзо. **Қисми 1** - Чӣ ном ба Масеҳ дода шудааст ва барои чӣ, Матто 1:21. Матто боқимондаи Ёро нишон медиҳад, ки халқи Худо начот медиҳад. На онҳоро сафед кардан ва на ба осмон бурдан! **Матто** 1:21, 8:25, 9:21, 22, 22, 10:22, 14:30, 16:25, 18:11, 19:25, 24:13, 22, 27:40, 42, 27 :40, 42, 49. **Марк** 3:4, 5:23, 28, 34, 6:56, 8:35, 35, 10:26, 52, 13:13, 20, 15:30, 31, 16. 16. **Луко** 1:47, 69, 71, 77, 2:11, 30, 3:6, 6:9, 7:50, 8:12, 36, 48, 50, 9:24, 24, 56, 13:23 , 17:19, 33, 18:26, 42, 19: 9, 10, 23:35, 37, 39. **Юҳанно** 3:17, 4:22, 42, 5:34, 10: 9, 11:12, 12:27, 47. **Аъмол** 2:21, 40, 47, 4:9, 12, 4:12, 5:31, 7:25, 11:14, 13:23, 26, 47, 14:9, 15 1, 11, 16-17, 30, 31, 27-20, 31, 34, 28-28. **Румиён** 1:16, 5:9, 10, 8:24, 9:27, 10:1, 9, 10, 13, 11:11, 14, 26, 13:11. **1 Қўринтиён** 1:18, 21, 3:15, 5:5, 7:16, 16, 9:22, 10:33, 15:2. **2 Қўринтиён** 1:6, 6, 2:15, 6:2, 2, 7:10. **Эфсӯсиён** 1:13, 2:5, 8, 5:23, 6:17. **Филиппиён** 1:19, 28, 2:12, 3:20. **1 Таслўникиён** 2:16, 5:8, 9. **2 Таслўникиён** 2:10, 13. **1 Тимотиюс** 1:1, 15, 2:3, 4, 15, 4:10, 16. **2 Тимотиюс** 1:9, 10, Соати 2-10, 3-15, 4-18. **Титус** 1:3, 4, 2:10, 11, 13, 3:4, 5, 6. **Ибриён** 1:4, 2:3, 10, 5:7, 9, 6:9, 7:25, 9: 28, 11:7. **Яъқуб** 1:21, 2:14, 4:12, 5:15, 20. **1 Петрус** 1:5, 9, 10, 3:21, 4:18. **2 Петрус** 1:1, 11, 2:20, 3:2, 15, 18. **1 Юҳанно** 4:14. **Яҳудо** 3, 5, 23, 25. **Ваҳй** 7:10, 12:10, 19:1,

21:24. **Қисми 2** - Дар зер калимаи наҷот аст, ки ба калимаи тафаккур, "наҷотёфта-фикр" пайваст шудааст. **Марқӯс** 5:15, **Луқо** 8:35. **Аъмол** 26:25, **Румиён** 12:3, **2 Қўринтиён** 5:13, **1 Тимотиюс** 2:9, 15, 3:2. **2 Тимотиюс** 1:7. **Титус** 1:8, 2:2, 4, 5, 6, 12. **1 Петрус** 4:7. **Қисми 3** - Таърифиро, ки ба он омадад, нависед ва ин 2 порчаи мушкилотро ҳал кунед. 1 Тимотиюс 2:8-15-ро бихонед ва ояти 15-ро шарҳ диҳед. Филиппиён 2:12-ро фаҳмонед. Аҳамият диҳед, ки шумо наҷоти худро қор қарда истодаед, аммо ҳеҷ гоҳ сафедкунии худро намеёбед!

Ҳафтаи 4 Салом бо Худо

Аз ёд: Қўлассиён 2: 9-10. Сулҳро дар китоби Худо аст, ҳамеша Калимаи иброние, талаффуз: shalom. Он вақт тарҷума: пардохти вексел, пур, барқарор кунад, тамоми, хоҳ маҷмӯи рост. Қайд кунед, ки роҳҳои ба он ки маънояш ин аст ва омад, то бо таърифи қадом дорои SHALOM бо воситаҳои Худо. Гузошта SHALOM калимаи ба ҳар як оят ва ту рафта, аз он талаффузи. Хеле оятҳои зиёде ба рӯйхати ҳамаи онҳоро аз ин лиҳоз хонда ба даст таърифи шумо нест. **Ҳастӣ** 15:15, 29: 6, 6, 37: 4, 14, 14, 41:16, 43:27, 28, 44: 4. **Хуруҷ** 18: 7, 21:34, 26, 36, 36, 22: 1, 3, 3, 4, 7, 11, 12, 14. **Ибодат** 6: 5, 26: 6. **Ададҳо** 25:12. **Такрори Шариат** 7:10, 23: 6, 21, 32:35. **Доварон** 11:13, 18:15. **Рут** 2:12. **1 Подшоҳон** 17:18, 22, 25: 5, 6, 6, 30:21, **2 Подшоҳон** 3:39, 18:29, 32, 20: 9. **1 Подшоҳон** 2: 5, 6: 7, 7:51, 8:61, 11: 4, 15: 3, 14 **2 Подшоҳон** 4: 7, 26, 26, 26, 26, 5:21, 22, 9: 11, 17, 20: 3. **Наҳеми** 6:15. **1 Вақоенома** 12:38, 18:10, 28: 9, 29: 9, 19 **2 Вақоенома** 5: 1, 8:16. **Эзро** 5:16, 9:12 **Эстер** 2:11. **Айюб** 9: 4. **Забур** 29:11, 31:23, 34:14, 50:14, 56:12, 61: 8, 62:12, 66:13, 69:22, 73: 3, 76:11, 91: 8, 119 : 165. **Масалҳо** 6:31, 7: 4, 11: 1, 13:21, 16: 7, 22:27, 25:22. **Воиз** 5: 4, 4. **Суруди Сурудҳои** 8:10, **Ишаъ** 9: 6, 7, 19:21, 26: 3, 12, 34: 8, 42:19, 53: 5, 54:10, 57:21 , 60:20, 65: 6. **Ирмиё** 13:19 (пурра ё пурра) 18:20, 28: 9, 29: 7, 7, 11, 51:24. **Юил** 2:25. **Мико** 3, **Наҳум** 1:15. Беш аз 80 маротиба он аст, тарҷума: «қурбонии сулҳ," ҳарчанд қурбонии калима аст, ки дар матни ибронӣ нест. Чӣ таърифи Шумо омад, то бо? Бо истифода аз таърифи худро баён намоед: Юҳанно 14:27, 16:33, Румиён 5: 1, 8: 6, 14: 17-19, 15:13, 33, Эфсӯсиён 1: 2, 2: 14-17, 4: 1- 3, 6:15, Филиппиён 1: 2, 4: 6-9, Қўлассиён 1: 2, 20, 3:15.

Ҳафтаи 5 Инчил чист

1 Қўринтиён 15:22, Румиён 5:12-ро аз ёд кунед. Чӣ тавр левизодагон дар Ибриён 7:1-10 ба Малкисодақ даҳъяк доданд? Гурбаҳо гурба таваллуд мекунанд, гунаҳкорон гунаҳкоронро таваллуд мекунанд. Ҳастӣ 1—2 ва баъд боби 3-ро панҷ маротиба

хонед. Бинависед, ки чӣ тавр гуноҳ ба ҷаҳон ворид шуд. 5 маротиба Румиён 5:6-21-ро хонед, ояти 12-ро шарҳ диҳед. 1 Қўринтиён 15:20-28, Ирмиё 17:9, Румиён 3:9-31, 6:23, 7:7-8:1-ро хонед. 1 Юҳанноро 2 маротиба хонед ва фаҳмонед, ки чӣ тавр Юҳанно таълим медиҳад, ки шумо Худро мешиносед ё наменед.

Бо Масеҳ ё бе Масеҳ маслӯбшуда: Луқо 9:23, 14 :**27**- ро хонед. Ҳар як шахс бояд салиб барад ва бо Исо равад, то маслӯб шавад, вагарна онҳо бе Исо (аз ҷаҳл ё ростӣ Ё) маслӯб хоҳанд шуд. Ғалотиён 2:20, 5:24, 6:14, Қўлассиён 2:20-3:4. Барои ҳамаи ин Рамзҳо оятҳо мавҷуданд: Тоҷи ҳор аз лаънат. «Малъун аст касе ки бар ҳезум/дарахт овезон аст» (на дар осмон ва на дар замин, Ваҳй 20:11). Даст ҳамчун қор, ки шумо мекунад, дида мешавад. Пойҳо ҳамон тавр рафтор мекунанд ё зиндагӣ мекунанд. Меҳкӯб ба лаънати он қор, ки мард қард. Тоҷиёна (қамчинӣ) инчунин бемориҳо тарҷума шуда, ранҷу азобро тавсиф мекунад. Дил сарчашмаи ҳама гуноҳ ва зӯрварӣ аст. Ториқӣ маънои тарқи Худро дорад. Бараҳна шарм аст. Дӯзах барои шайтон ва фариштагонаш офарида шудааст.

Ҳафтаи 6 Бо истифода аз варақаҳои худ баррасӣ кунед. Санҷиши ихтиёрӣ.

Ҳафтаи 7 Рузҳои охир

2 мисраи интиҳобқардаатонро аз ёд кунед. Дар зер порчаҳои асосӣ дар рӯзҳои охир ҳастанд. Тавсифи он чизеро, ки мебинед, нависед. Китоби Дониёлро хонед, 4 Салтанати ӯ: Бобил, Форс, Юнон, Рум. Боби 9 70 Ҳафтсола (ҳафтаи солҳо) ё 490 сол аст. Рузе дода мешавад, ки Масеҳ мемирад. Матто 24-25, Марқӯс 13, Луқо 17, 21, 1 Таслўникиён 5, 2 Таслўникиён, 2 Тимотиюс 3:1-9 (дар қалисо), 2 Петрус 3, Ваҳйро хонед. Агар вақт дошта бошед, аз болои инҳо гузаред. Ба мушкилоти муаллимони бардурӯғ таваҷҷӯҳ кунед.

Ҳафтаи 8 Рӯҳ = ҳаёт, хоҳиш

Ҳизқиёл 18:4-ро аз ёд кунед. Ибрӣ NERHESH ва юнонӣ Psuche талаффуз мешавад. Рӯҳ умр, орзую умеди инсон аст. Бихонед ва тарҷумаро бо калима, ҷон иваз кунед. Ҳамаи роҳҳои тарҷумаи калимаи ҷон дар ин оятҳоро сабт кунед ва таърифи худро диҳед. Ҳастӣ 1:20, 21, 34:3, 8, 35:18, Ибодат 5:1, 2, 4, 6:2, 17:11, 14 (ҳашарот хун надоранд ва ҷон ҳам надоранд), ҷонҳои мурдагон дар 19:28, 21:1, 11, 26:16, 30, Такрори Шариат 12:23, 14:26, 26, v18:6, 19:21, 21:24 (ба хоҳиши ҷони ӯ), 1 Подшоҳон 2: 33, 35 (руей), 18:1, 20-17. 2 Подшоҳон 3:21, 17:8. 1 Вақоенома 28:9. Айюб 10:1, 1, 18:4, 32:2 (тарзи зиндагӣ), 41:21 (нафас), Забур 10:3, 13:2, 16:10, 27:12, 35:13, 41:2, 69:10, 77:2, 78:18,

88:3, 14, 105:18 (ӯ = чон), 106:15, 119:28. Масалҳо 6:16 (Ў = чон) 8:36, 11:17, 12:10, 14:10 (Он = чон), 23:2 (иштиҳо), 7 (дил), 28:25, 31:6 (дил), Суруди Сулаймон 1:7, 3:1, 2, 3, 4, Ишаъ 1:14, 3:20 (қуттии чон - атр), 53:10, Ирмиё 2:24 (хушнудии рӯх), 15 :1 (акл), 9, 31:25, 34:16, 51:14, Марсияҳо 3:51, 23:17, 18 (акл), Мико 7:3. Ҳабаққуқ 2:5. Матто 6:25, 25, 10:28, 20:28, 22:37, 26:38. Марк 3:4 8:35, 35, 36, 37, 14:34. Луқа 1:46, 2:35, 9:56, 12:19, 22, 23, 14:26. Юҳанно 10:11, 15, 24 (мо = чонҳои мо), 25, 27, 13:37, 38. Аъмол 2:41, 43, 3:23, 4:32, 14:2 (Зеҳнҳо), 22, 15 :24, 26, 20:10, 24. Румиён 2:9, 13:1, 16:4. 2 Қўринтиён 12:15 (шумо = чон). Эфсўсиён 6:6. Филиппиён 1:27, 2:30. Қўлассиён 3:23. 1 Таслўникиён 2:8, 5:23. Ибриён 4:12, 6:9 (чон = киштӣ, ки одам дар он шино мекунад), 10:38, 10:39, 12:3 (акл), 13:17. 1 Петрус 1:9, 22, 2:11, 25. 2 Петрус 2:8, 14. Ваҳй 6:9 (чон дар хун аст), 18:14. Шумо калимаро чӣ гуна муайян мекунад: SOUL? Юҳанно 15:13 Одам чиро таслим мекунад? Soulsh калимаест, ки мардони ҷисмониро тавсиф мекунад. Ин оятҳоро бо калимаи Soulsh дар онҳо шарҳ диҳед: 5 маротиба 1 Қўринтиён 2:1-3:4-ро хонед. Дар 2:14 "марди рӯхӣ" мушкилот аст. Фаҳмонед, ки чаро. 1 Қўринтиён 15:44, 44. 5 маротиба Яъқуб 3:13-18-ро бихонед ва 15 ва Яҳудо 19-ро фаҳмонед.

Ҳафтаи 9 Рӯх, акл, фикр

Шумо бо рӯҳи худ дар Навиштаҳо фикр мекунад, шумо нафас мекашед, муносибатҳо доред ва он инчунин тарҷумаи сард, истироҳат ё бўй дорад. Ҳангоми хондан калимаи Рӯхро ба оятҳо ба ҷои ҷизҳои дигар гузоред, то бубинед, ки он чӣ гуна мувофиқат мекунад. Ибрӣ талаффуз мешавад: ruach, юнонӣ талаффуз мешавад: pneuma. Ҳастӣ 1:2, 3:8, 6:3, 6:17, 7:22, 8:21 ("бӯи рӯҳи ором" ибораи маъмули ибрӣ) 26:35, 27:27, 27, 27 (бӯй, 27, 27), 41:8, 45:27. Хуруҷ 5:21, 6:9, 15:8, 15:10, 29:18 («Рӯҳи ором» 25, 41). Ададҳо 14:24, 16:22, Еҳушаъ 2:11. Доварон 8:3, 16:9 (бӯи оташ мегирад). 1 Подшоҳон 1:15, 16:14, 15, 16, 23 (тароват — рӯҳи нав аст), 30:12. 2 Подшоҳон 22:11. 3 Подшоҳон 10:5, 18:45, 21:5, 22:23. 1 Вақоеънома 9:24. 2 Вақоеънома 21:16. Айюб 7:11, 10:12. Забур 18:11, 31:5, 32:2, 51:10, 17, 77:3, 6, 78:8, 104:4, 143:7. Масалҳо 11:13 ("руҳи омин"), 14:29 ("Қасе ки бинии дароз" ва "рӯҳи кўтоҳ"), 15:4, 13, 16:2, 19, 32, 17:22 (депрессия), Соати 18-14, 14 ва 25-28. Воиз 7:8, 8, 9 («дар рӯх» ва «дар рӯх баланд»), 8:8, 10:4, Ишаъ 11:3, 19:3, 14, 25:4, 29:10, 24, 38:16, 41:29, 54:6 (афсурда), 58:11 (об рух аст). Ирмиё 13:24, 31:12 (об рӯх аст) 49:32, 36, 51:11. Марсияҳо 4:20. Ҳизқиёл 3:14, 14 (рӯҳи гарм = хашм), 11:19, 13:3, 18:31. Дониёл 4:8, 9, 5:11, 12, 14, 20, 7:15. Ҳушаъ 5:4, 9:7 (марди рӯх), Мико 2:11. Матто 5:3, 10:1, 20, 26:41. Марк 2:8, 3:11, 8:12, 9:17, 14:38. Луқа 1:47, 80 (акл), 2:40, 4:33 («Рӯҳи тўҳматчиӣ нопок»), 6:18, 7:21, 8:2, 29, 10:21, 23;46. Юҳанно 4:23, 24, 24, 6:63, 63, 11:33, 13:21. 6.10, 7.59, 11.28, 16.16, 17.16 (соати

18.5, 18.25, 19.21, 20.22). Румиён 1:4, 9, 2:29, 7:6, 8:6, 9, 8:15 (фикр кардан, 15), 16, 11:8, 12:11. 1 Қўринтиён 2:11 (фикр дар бораи ақл), 12, 4:21, 5:3 (фикр), 4, 5, 6:20, 7:34, 14:15, 15 (сухани мувозии яҳудӣ, барои гуфтан ҳамон чизе 2 маротиба), 16, 32 (дар Масалҳо шахсе, ки рӯҳи худро идора карда наметавонад ё идора карда наметавонад, аблаҳ аст), 15:45, 16:18. 2 Қўринтиён 2:13 (хафа), 3:6, 6 (фикр), 4:13, 7:1 (фикр). Ғалотиён 6:1, 18. Эфсўсиён 1:17-18 (ҳикмат, дониш ва ҷашмҳо барои фаҳмидан (бо ақл, рӯх нигаред), 4:23. Филиппиён 1:27, 3:3. Қўлассиён 2:5. 2 Тимотиюс 1:7. Ибриён 1:7, 14, 4:12, 12:23. Яъқуб 2:26, 4:5. 1 Петрус 3:4. 1 Юҳанно 4:1, 2, 3, 6. Аҳамият диҳед, ки шумо Рӯх бо эътиқод, тафаккур, фаҳмиш, муносибати шумо, бўи эмотсионалии шумо ҳангоми гӯш кардани дигарон ба шумо дахл мекунад. 5 маротиба 1 Қўринтиён 2:1-3:4-ро хонед ва рӯҳонӣ (акл, рӯх, тафаккур) ва рӯхро муқоиса кунед (табӣӣ, эҳсосотӣ, худмарказ) масеҳӣ Эфсўсиён 1:15-21, 4:17-24-ро фаҳмонед (ба ақл ё рӯх дар 17, 23 диққат диҳед) 2 Қўринтиён 2:12-17-ро фаҳмонед (бӯи рӯх аз ОТ).) Бӯи ҳаёт ё мамотро шарҳ диҳед.

Ҳафтаи 10 Фаҳмидани Қонун

Румиён 6:14–15-ро аз ёд кунед. Китоби Ғалотиён ва баъд 5 маротиба Ғалотиён 3:1-29 ва 4:21-31-ро хонед ва шариатро фаҳмонед. Румиён 2:12-16, 3:1-31, 4:1-5 (ӯ пеш аз дода шудани Қонун буд), Аъмол 15:1-29-ро хонед ва ҳулосаҳои онҳоро бо суҳанони худ нависед. 3 маротиба Ибриён 8, Қўлассиён 2:11-23-ро хонед ва шарҳ диҳед. Метавонед соя себро бихӯред? Чаро қонунро соя меноманд? Аъмол 10: 1-11: 17-ро бихонед, Петрус дар роҳи яҳудӣ дар бораи сояҳо ва намудҳо таълим дода мешавад. Дар 10:11-16 рамзҳо кадомҳоянд? Дар 11:18 маҳлуқот чиро ифода мекунанд? Дар китоби Ибриён номҳои ибронии ҳайвоноти нопок маънои онро доранд. Паррандаҳои нопокро фарёд мезананд, дигаре рипер, дигаре партобкунанда. Инҳо мисли мардони нопок ҳастанд ва ҳамин тавр мекунанд. Мисли китоби тасвири барои кӯдак. Таълимоти Аҳди Ҷадидро дар бораи Қонун нависед. Дар Матто 5:17-18 калимаи то то чӣ маъно дорад? Оё Исо қурбонии барраҳо ва бузҳоро нест кард? Қонун ҳамин аст!

Ҳафтаи 11 Шўҳрат (ибрӣ: Caved, юнонӣ: Doxa)

Аз ёд кунед: 1 Қўринтиён 10:31, 2 Қўринтиён 1:20 (ба таърифи Павлус таваҷҷўх кунед). Ин калима маънои вазнин, ё вазн дорад ва тарҷума мешавад: сарватманд, ҷиддӣ, муҳим, суҳт. Роҳҳои тарҷумаи онро номбар кунед, дар ҳар як байт ба ҷои тарҷума калимаи ҷалол (вазнин) гузоред ва таърифи худро биёред. Ҳастӣ 13:2, 18:20, 41:31, 43:1, 47:4 13. Хуруҷ 4:10, 10, 5:9, 8:24, 9:7, 12:38, 14:4, 17, 18, 17-12, 19-16, 20-12, 34-19. Такрори Шариат 28:58. Доварон 1:35, 13:17, 20:34, 1 Подшоҳон 4:18, 5:6, 11, 6:6, 31:3. 2 Подшоҳон 6:20, 13:25. 1 Подшоҳон 12:10, 14. 1

Вақоеънома 10:3. Наҳеъмё 5:18, Айюб 6:3, 14:21, 23:2, 33:7. Забур 31:4, 38:4, 87:3, 149:8 (ашрофон). Масалҳо 3:9, 8:24, 27:3. Ишаъё 1:4, 6:10, 21:15, 24:20, 26:15, 29:13, 50:3, 59:1, 66:5. Ҳизқиёл 27:25. Матто 4:8, 6:13, 29, 16:27, 19:28, 24:30. Юҳанно 2:11, 5:41, 44, 44, 7:39, 8:54, 54, 12:16, 23, 28, 28, 16:14, 17:1, 1, 4, 5, 10, 21 :9. 1 Қўринтиён 11:7, 15:40–43. 2 Қўринтиён 3:7, 7, 8, 9, 9, Эфсўсиён 1:6, 12, 14, 17, 18, 3:13. Филиппиён 3:19, 21. Қўлассиён 1:11, 27, 27, 3:4. Яхудо 8. 1 Подшоҳон 2:22–36-ро 2 маротиба хонед. Ҷалол дар ояти 29 (фарбеҳи қурбониҳо аз онҳо Худост, беҳтаринаш аввал аст), ояти 30 ҷалол 2 маротиба омадааст: «Онҳое, ки ман вазн дорам, бо Ман вазн доранд». 3 маротиба хонед 1 Қўр. 15:35-43 Дар 41 ҳама чиз шўҳрат ё ифодаи вазнини худро дорад: одамон, паррандагон, воқеаҳо. Калимаи ҷалол 14 маротиба ҷигар тарҷума шудааст, зеро он қисми вазнини узвҳост. Ҳамин тавр, дар қурбониҳо Худо ҷигар ё ҷалолро меҳадад. 3 маротиба 1 Қўринтиён 10:23-11:1-ро хонед ва ояти 31-ро шарҳ диҳед. (Аҳамият диҳед, ки гўшт ҷалоли хўрок буд). Ду маротиба 2 Қўринтиён 3-4-ро хонед ва 2 ҷалолро муқоиса кунед.

Ҳафтаи 12 Шайтон ва девҳо

1 Юҳанно 4:1-ро аз ёд кунед. Номи Шайтон маънои ҳамла ё муқобилат карданро дорад. Шакли занона ба айбдоркунӣ, ғайбат ё тўҳмат тарҷума мешавад. Номи Иблис маънои дар як вақт ғайбат кардан ё ба ду тараф гуфтанро дорад. Дар 1 Тимотиюс 3:8-13 эзоҳи 11, ки дар он тўҳмат калимаи юнонии «вай-иблис» мебошад. Юҳанно 8:37-47, қайд 44. 2 Қўринтиён 11:3-4 (ба воситаи воизонро фиреб диҳед) ва 1 Тимотиюс 3:11-14. Дурўғҳои Шайтонро дар Ҳастӣ 3 сабт кунед. Мор калимаи ибронии Нахаш аст, ки маънояш биринҷӣ аст, аммо маънои садои пичиррос карданро дорад (ғайбат!). Вақте ки ў ба ақл ё рўҳи шумо пичиррос мезанад, вай дурўғ мегўяд, чунон ки Исо гуфтааст. Вай дар зеҳн қор мекунад, то бадро хуб нишон диҳад. 2 Қўринтиён 11:13-15. Айюб 1:1-2:10, 38:7 (ситораҳо дар Библия аксар вақт фариштаҳо ҳастанд, ҳама, дар ин оят маънои онро дорад, ки ханўз гуноҳ набуд), 41:1-34 Левиафани аждаҳо (баъзе олимони боварӣ доранд, ки ин Шайтон аст). Ваҳй 12:1-13:10, 17:1-18 (сардороне, ки Исроилро таъқиб мекарданд: Миср, Бобил, Форс, Ашшур, Юнон, Рум, Рум аз мурдагон). Ду порча дар бораи рўҳи паси одам суҳан меронад: Ишаъё 14:1-21, Ҳизқиёл 28:1-19. 1 Вақоеънома 21:1-30 Мушқилот дар Ададҳои 1 аст, ки дар он ҷо қоҳинон одамонро ба пок (шумо метавонед ҷанг кунед) ё нопок (шумо дар ҷангҳои Худо мемиред) ҳисоб мекунад ва Довуд қоҳин нест. Дар хотир доред, ки Шоул қўшиш мекард, ки қоҳин бошад! 1 Юҳанно 5:19 (айнан «тамоми тартибот дар иблис аст», ҳар як калимаи дигар аз ҷониби тарҷумонҳо илова карда шудааст)

Эфсўсиён 2:1-2 (мо аз ҳавои Ў, ғояҳо ва фалсафаҳои нафас мегирем) 3:8-11, 6:10-20. Яъқуб 3:13-18. Дар 1 Юҳанно 2:12-14 чӣ гуна шумо қавӣ мешавед ва бар Шайтон ғолиб мешавед? Аҳамият диҳед, ки дар 20 ҳамаи халқҳои Худо тадҳини Ўро барои дидани ҳақиқати Ў доранд. Луқа 4:1–13. Ваҳй 20:1–10.

Ҳафтаи 13 Бо истифода аз варақаҳои худ баррасӣ кунед. Санҷиши ихтиёрӣ.

Маслиҳат ва шогирдсозӣ

Ин курс чизҳои дар бар мегирад, ки шумо ҳамеша дар хидмат бо онҳо саруқор хоҳед кард. **Супоришҳо:** Ҳар ҳафта 1 ё 2 саҳифа пешниҳод кунед, ки Китоби Муқаддас оиди ҳар як мавзӯ таълим медиҳад. Инҳо бояд ҷавоб диҳанд: Кӣ, Чӣ, Кай, Дар қучо, Ҷаро ва Чӣ тавр ҳар як мавзӯ.

Ҳафтаи 1 Истифодаи Навиштаҳо барои ислоҳи ҳаёт

Юҳанно 17:17, 2 Тимотиюс 3:16-17-ро аз ёд кунед (айнан “Худо дамид”, чунон ки ба Одам дамид), Матто 22:29. Юҳанно 8:31-47, 2 Петрус 1:10-21-ро 5 маротиба хонед ва дастури таъинотро риоя кунед. 1 Тимотиюс 4-ро на камтар аз 3 маротиба хонед (ояти 13 хондани оммавӣ аст). Наҷот, ё Наҷот, дар ин ҷо маънои онро дорад, ки шуморо шифо диҳед. Фаҳмонед, ки чӣ тавр Навиштаҳо барои ниёзҳои имондорон кифояанд.

Ҳафтаи 2 Мубодилаи Инчил

(Қисми 1) Ҷаҳор қонуни рўҳонӣ бо оятҳо аз ёд кунед. Қонун 1. Худо дар бораи шумо ғамхор аст: Юҳанно 3:16. Қонун 2. Одам гунаҳкор аст ва аз Худо ҷудо аст: Румиён 3:23. Қонун 3. Исои Масеҳ ягона таъминоти Худо барои гуноҳи шумост: Юҳанно 14:6. Қонуни 4 Мо бояд иқрор шавем, ки гунаҳкор ҳастем ва Исоро даъват кунем, ки моро бубахшад: Румиён 10:9, Эфсўсиён 2:8.

(Қисми 2) Роҳи Румиёнро аз ёд кунед. Румиён 3:10, 3:23, 5:12, 6:23, 5:8, 10:9-10, 10:13.

(Қисми 3) Инчилро бо 2 нафар мубодила кунед.

Ҳафтаи 3 Худо мард ва занро офаридааст

Дар хотир доред: Матто 19:4-6, Ҳастӣ 2:24 (чинс ва шаҳват як калимаи ибронист). Бо истифода аз Роҳнамои таъинот, «Таълимоти Китоби Муқаддас дар бораи издивоҷ»-ро хонед ва тартиб диҳед. Ҳастӣ 1:26-3:24, 5:1-2-ро 5 маротиба хонед. Матто 19:10, Эфсўсиён 5:22-6:4,

Қўлассиён 3:18-21, Титус 2:1-8, 1 Петрус 2:21-3:12, 1 Тимотиюс 3:1-5, Масалҳо 5, 31. Суруди Сулаймонро хонед.

Ҳафтаи 4 Покии чинсӣ, талоқ ва издивочи дубора

Масалҳо 6:32-33, Ибриён 13:4-ро аз ёд кунед. Дар бораи хулосаҳои худ 1 ё 2 саҳифа нависед. Агар вақт дошта бошед, Масалҳоро хонед ва оятҳои ин мавзӯро қайд кунед. **Қисми 1 Талоқ** - Матто 5:27-32, Матто 19:1-12, Масалҳо 6:20-35, Малоқӣ 2:13-16, Такрори Шариат 6:1-9, 7:3-4, Еҳушаъ 23:12-13, Эзро 9:1-15, Наҳеми 13:23-27. **Қисми 2 Издивоч аз нав** - Румиён 7:1-3, 1 Тимотиюс 5:3-16, 3 маротиба 1 Қўринтиён 7-ро хонед. Эзоҳ: «танҳо дар Худованд», 2 Қўринтиён 6:14-16. **Қисми 3 Покии чинсӣ:** Ибриён 13:4, 1 Таслўникиён 4:1-8, Масалҳо 5, 1 Қўринтиён 7:1-5 (Ояти 1 «дастрас кардан» дар Навиштаҳо барои афрўхтани аланга ва навохтани мусиқӣ истифода мешавад). Ҷавоб ба покии чинсӣ чист?

Ҳафтаи 5 Масеҳиён ва пул

Аз ёд кунед: 2 Подшоҳон 4:7, Масалҳо 21:20. **Қисмати 1** - Инро ҳадди аққал 5 маротиба хонед: Ибриён 13:5-6, Матто 6:19-34, Филиппиён 4:4-20. Малоқӣ 3:7-10-ро хонед (танҳо дар Навиштаҳо гуфта мешавад, ки Худоро санҷед). Китоби Хаггайро 3 маротиба хонед, масъала ва ҷавобро фаҳмонед? Оё ҷавоб ғизои ройгон аз калисо буд? Барои чӣ не? **Қисми 2 Пардохти пастор** - Наҳеми 13, 1 Қўринтиён 9:1-18, 1 Тимотиюс 5:1-18-ро хонед (шараф маънои музд ё арзишро дорад). Бозёфтҳои худро сабт кунед. **Қисми 3 Садо кардан** - Луқа 21:1-4, 2 Қўринтиён 8:1-12, 9:6-7, 1 Тимотиюс 6:17-19, 1 Қўринтиён 16:1-2. **Қисми 4 Начот** - Масалҳо 3:15, 31:10 ва баъд 21:20 сангҳои қиматбаҳо чист? Онҳо арзишманданд, зеро онҳо каманд ё маъмул нестанд. Равған кай қиматбаҳост? 21:20-ро фаҳмонед, ки равшан барои пўсти солими шумо, равшании ҷароғ ва пухтупаз дар кучо буд. 1 Тимотиюс 5:8-ро бихонед (бевазанонро дар бар мегирад).

Ҳафтаи 6 Ёрӣ надихед

Аз ёд кунед: 2 Таслўникиён 3:10, Масалҳо 30:15 (нимаи аввал). Юҳанно 12:8, Кӣ ба бевазанон ғамхорӣ мекунад 1 Тимотиюс 5:8, 16. (Қисми 1) 3 маротиба 2 Таслўникиён 3:6–15-ро хонед. Чӣ амр шудааст? Ҳама бояд барои хўрок хўрдан кор кунанд. Бигзор онҳо пеш аз додани онҳо бинои калисоро ё бо роҳи дигар тоза кунанд. (Қисми 2) Дар Ибодат 19:9-10, 23:22 Нақшаи Худо барои камбағалон чӣ гуна буд. Барои камбағалон имконият фароҳам оварда шуд, ки ба худашон кумак кунанд. Китоби Рутро 2 маротиба хонед. Чӣ тавр Бўаз (ки сарватдор буд) ба ду бевазан кўмак кард? Оё ба онҳо пули муфт дод ё ғизои ройгон? Ў ба як бевазан

ичозат дод, ки ҳардуи онҳоро нигоҳубин кунад. (Қисми 3) 3 маротиба, 1 Тимотиюс 5-ро хонед ва мавқеи Калисоро дар бораи дастгирии бевазанон фаҳмонед ва ҷаро? Рўйхати бевазанон занони хизматгузороне хоҳанд буд, ки як умр ба халқи Худо хизмат мекарданд. Пасторҳо бояд музд гиранд, агар калисо маоши пасторҳоро диҳад, онҳо ба касе меҳрубон нестанд. Наҳеми 13-ро бихонед Хизматгорони Худо дар кучоянд ва ҷаро? Масалҳо 13:25, 19:15, 22:13, 23:2-ро фаҳмонед.

Ҳафтаи 7 Ғазаби зеризаминӣ

Аз ёд кунед: Ибриён 12:15-16. Ҷаро талхиро реша меноманд? 1 Юҳанно 3:10–15, Яҳудо 5–11-ро хонед. Дар Ҳастӣ 4:1-24 афсурдагӣ, хашм ва хашми Қобилро фаҳмонед (Онро 2 маротиба бихонед), Ибриён 11:4. Дар Ибриён 12:12-17, Ҳастӣ 25:27-34, 27:1-28:9 талхӣ Эсовро фаҳмонед. Ғазаб ва хашм барои ҳамаи мо мушкилот аст. Эфсўсиён 4:31-32, Ғалотиён 5:15, Ибодат 19:16-17, Масалҳо 10:12, 18, 12:16, 14:16-17, 29, 15:1, 18, 17:9, 19: 11, 22:24-25, 25:28, 26:24-26, 29:22, 30:33, Ғалотиён 5:19-25, Эфсўсиён 4:26, Қўлассиён 3:8, Яъқуб 1:19-20, 1 Петрус 4:8. Калиди талхӣ ин аст, ки шахс ё мушкилотро дар рўйхати дуоҳои худ ҷойгир кунед!

Ҳафтаи 8 Бахш ва эътироф

1 Юҳанно 1:9-ро аз ёд кунед. 2 Подшоҳон 11:1-12:25-ро бихонед ва сипас қайд кунед, ки тақрибан 9 моҳ пас аз иқрои шудани Довуд гузашт. Таронаи 32 ва таронаи 51-ро 5 маротиба хонед (Исои хуни Фисхро паҳн кард). Инҳо эътирофи Довуд барои ин ҳодиса мебошанд. Таҷрибаи Довудро дар бораи зино, куштор ва пўшидан фаҳмонед. Дар хотир доред, ки дар маъбад барои зино ё куштор қурбонӣ намешуд. Ҳамчунин Забур 86:4-7, 103:8-12, Ишаъё 55:6-7, Матто 11:28-30-ро хонед. Вақте ки шумо кореро, ки кардаед, баргардонед ё ислоҳ карда наметавонед, шумо чӣ кор мекунад? Довуд чӣ кор карда метавонист, то наафтад?

Ҳафтаи 9 Калисои интизоми

Матто 18-ро 2 маротиба хонед ва баъд Матто 18:15-20-ро 3 маротибаи дигар хонед. Дар ояти 20 дар ин замина чӣ сухан меравад? Қадамҳои мубориза бо гуноҳро нависед. Луқа 17:1–4-ро фаҳмонед. Санги осӣёб аслан сангест, ки аз ҷониби ҷака кашида мешавад, чӣ маъно дорад? 1 Қўринтиён 4:14-5:13 ва 2 Қўринтиён 2:3-11, 13:1-10-ро 5 маротиба хонед ва Дастури таъинотро истифода баред. Воизони гунаҳкор: 5 маротиба 1 Тимотиюс 1:18–20 ва 5:19–25-ро хонед ва ба дастури супоришҳо ҷавоб диҳед. Оё вазирон аз гуноҳ дур мешаванд? Ҷаро Худо

дар Хуруч 4:24-26 бо Мусо вохӯрд (аломати аҳд хатна буд). Ҳамчуни нигаред ба Ғалотиён 1:6–10. Огоҳиҳои Павлусро дар 2 Қўринтиён 2:3–11, 13:1–6 номбар кунед. Филемӯнро 3 маротиба хонед. Чӣ тавр Павлус ғуломеро, ки гуноҳ карда буд, барқарор кард? Ин чизҳо ҳамеша душворанд, аммо набояд фаромӯш кард. Роҳбароне, ки аз ўҳдаи ин корҳо баромада наметавонанд, набояд роҳбар бошанд. Шумо аз як роҳбар нома мегиред, ки ба шумо мегўяд, ки роҳбари калосо дар зино дастгир шудааст ва бас карданро рад мекунад. Ба ў нома нависед, ки бо он сар мешавад: «Ин аст он чизе ки Исо ва Китоби Муқаддас мегўяд, ки ту бояд бикунӣ».

Ҳафтаи 10 Бутпарастӣ ва шахват

Дар хотир доред: Яъқуб 1:12–15. Яъқуб 1:1-25-ро хонед ва сипас 1:12-18-ро на камтар аз 5 маротиба бихонед (ў калимаҳои шикор ва моҳидори истифода мебарад). Қадамҳои гуноҳе, ки Яъқуб номбар кардааст, кадомҳоянд. Оё касе метавонад Худоро айбдор кунад? Дар оятҳои 21, 22 ҷавоб чист. 1 Қўринтиён 10:1–14 - ро 5 маротиба хонед. Ояти 13 воқеахоро чӣ гуна тасвир мекунад? Аз ғизо, чинсӣ ва шикоят бештар маъмул аст? Павлус инро дар ояти 14 чӣ номидааст? Ҳама гуноҳ бутпарастист. Кадам калима дар оятҳои 6, 11 фарқ мекунад. Об ва бутпарастӣ: Ирмиё 2:1–13-ро бихонед. Онҳо ба об орзу доранд? Ташнаи худое, ки ба онҳо ғамхорӣ мекунад. Ояти 13 шарҳ диҳед. Об як мисоли орзухост. Дар Ҳастӣ 26:19 калимаи ибрий барои оби зинда чӣ гуна тарҷума шудааст. Ин об аз кучо меояд: Ваҳй 22:1, 17, 21:6 Ҳеч тахт маънои об надорад. Исо барои қонеъ кардани ташнагии одамон чӣ пешниҳод мекунад: Юҳанно 7:37-39. Ояти 38 ба маънои асли «ботини бештар» аст. Чӣ тавр ин калима барои шикам дар Филиппиён 3:17-19, Румиён 16:17-18 истифода мешавад. Оби шумо худое, ки шумо боварӣ доред, ки ташнагии шуморо бо ҳаёт қонеъ мекунад. Шумо барои чӣ ташна ҳастед?

Ҳафтаи 11 Азоб ва марг

Аз ёд кунед: Юҳанно 16:33, Филиппиён 1:29 (Калимаи додашуда калимаи юнонии файз аст). Қисми 1 ранҷу азоб - Аъмол 14:22-ро хонед. Румиён 7 ва 8 то 5 маротиба хонед. Муборизаро сабт кунед ва ҷавобро шарҳ диҳед. Ба Хуруч 4:10-12, Айюб 29:15 шарҳ диҳед, омадани Исоро дар Ишаё 35 тасвир мекунад. Юҳанно 9-ро бихонед, Исо барои кўрон нур аст (5), пеш аз он ки кўр Исоро набинад, дар ояти 37 гуфта шуда буд. Ў аллакай Худовандро дида буд, ҳатто дар ҳоле ки кўр буд. Ояти 39 Шаҳси ҷашмони нек кўр аст, ва кўр мебинад. Қисми 2 Марг - 5 маротиба 1 Қўринтиён 15, 1 Таслўникиён 4:13-18-ро хонед. 4

маротиба 2 Қўринтиён 4-5-ро хонед ва фаҳмонед, ки имондор ба марг чӣ гуна бояд нигоҳ кунад. Румиён 12:15, Юҳанно 11:25.

Ҳафтаи 12 Ғамхорӣ ва имон

Дар хотир доред: Забур 36:8, Матто 6:24-25

Матто 5–7-ро хонед ва сипас 5 маротиба 6:1–15, 19–34-ро хонед. Аксари дуоҳои шуморо дар кучо бояд хонд? Мушкilotи ташвиш чист (дар 25). Филиппиёнро хонед ва ҳар як фармонро нависед. 3 маротиба 4:4–9-ро хонед. Ҷавоб ба ташвиш чист? 3 маротиба 4:10-20-ро хонед ва фаҳмонед, ки Павлус бояд чиро омўзад. Китоби Воизро хонед ва ҳар он чиро, ки Сулаймон барои қонеъ кардани иштиёки ҳаёташ кўшиш мекард, сабт кунед ва хулосаи ў чӣ гуна буд (12:13 дар 1 Қўринтиён 7:19 оварда шудааст).

Ҳафтаи 13 Муносибатҳои мучаррад

Дар хотир доред: Масалҳо 30:18–19. Суруди Сулаймон, Масалҳо ва Воизҳо барои ҷавонон навишта шудаанд. Ин китобхоро бояд дар ҷавонӣ, пеш аз оғози кор ё издивоҷ хонд. Қисми 1 Издивоҷ - Дастурхоро дар 1 Қўринтиён 7:1 номбар кунед (Ласт кардан барои равшан кардани ҷароғҳо ва навохтани мусиқӣ истифода мешавад. Ў чӣ маъно дорад?), 36 (вақте ки вай гул кард), 39, 1 Таслўникиён 4:1-8, дар байти 6) калимаро барои бастанӣ шартнома ва сипас берун кашидан истифода мебарад. Ин метавонад ҳуччат ё танҳо калимаҳо бошад. Қисми 2 Вақтхушӣ: Ҷавонон мусиқиро дўст медоранд (Марсияҳо 5:14). Суруди Сулаймонро хонед ва бинависед, ки онҳо дар муносибатҳои худ бозхатиёт ё посбонӣ мекарданд. Дар 8:8-10 ў баъзе духтаронро ҳамчун дарҳои кушод тасвир мекунад ва баъзеи дигар дарҳо надоранд. Нақшаҳои волидон чӣ гунаанд? "Муҳаббати маро бедор макун" бо китобҳо, филмҳо, шўҳӣ ё чизи дигар. Эҳсосот метавонад аҷиб ё хатарнок бошад. 2 Подшоҳон 13-ро хонед, эҳсосоти ҷавонро тасвир кунед. Ў чӣ гуна муҳаббат дошт? Дар Библия сарватмандон бо камбағалон издивоҷ мекунанд, сиёҳҳо сафедпўстон мегиранд, аммо ҳамеша "дар Худованд". Аксарияти издивоҷҳо пас аз бастанӣ шартнома зуд сурат мегиранд. Оё шумо боварӣ доред, ки интизорӣ метавонад хатарнок бошад? Фаҳмонед. Марсияҳо 3:27 (шарҳ).

Ҳафтаи 14 Масалҳои ҳаким

Китоби Масалҳо муталиа кунед ва рўйхатеро тартиб диҳед, ки дар бораи он чӣ гуфта шудааст: 1. Дўстон, 2. Духтарон, 3. Пул, 4. Тиҷорат, 5. Падару модар, 6. Худо.

Хусусият ва нақшаи Худо

Ҳар ҳафта як коғаз пешниҳод кунед, ки мепурсад ва ҷавоб медиҳад, ки аз кӣ? Чӣ? Кай? Дар кучо? Чаро? ва Чӣ тавр? барои ҳар як дарс. Он чизе ки шумо дар бораи Худо аз ҳар дарс медонед ва ба ҳама саволҳо дар дарсҳо ҷавоб диҳед.

Ҳафтаи 1 1 Юҳанно 5:21, Ишаё 29:24-ро аз ёд кунед

Бут ҳама гуна фикрест, ки ба Худои ҳақиқӣ, ки Офаридгор аст, дуруст нест. Румиён 1:18-28-ро камаш 5 маротиба хонед. Худо ба инсон зиёда аз 3 маротиба дар исм, рӯҳ ва рӯҳ медиҳад. Инро бо истифода аз оятҳо шарҳ диҳед. Ҳама мардон чиро медонанд? Аъмол 17:16-34-ро на камтар аз панҷ маротиба хонед. Он чизеро, ки дар Китоби Муқаддас гуфта шудааст, номбар кунед: 1 Юҳанно 1:5, 4:8, Юҳанно 4:24, Ибриён 12:29, 1 Тимотиюс 1:17, Малокӣ 3:6, Айюб 31, Ваҳй 15:4.

Ҳафтаи 2 Румиён 11:36, 1 Қўринтиён 10:31, Эфсўсиён 1:11, Ишаё 6:3-ро аз ёд кунед . **Шўҳрат** - Шўҳрат маънои вазиро дорад, нигаред ба 2 Қўринтиён 4:17. Он хислати асосии чизеро ифода мекунад. Он фарбеҳро тарҷума мекунад (1 Подшоҳон 4:18), вазнин (аз ҳама чиз бой - Ҳастӣ 13:2), муҳим, ҷиддӣ. Калимае аз "чалол" вучуд дорад, ки тарҷумаи "ба назар намоён шудан ё фикр кардан" -ро дорад, ки маънои хулосаи он чизеро, ки кас муҳимтарин қисмат ё ҷалоли ҳама чиз мешуморад, дорад. Шўҳрат «чигар» ҳамчун вазнинтарин қисми узвҳои дарунӣ дар қурбониҳо мебошад. 1 Қўринтиён 15:39-41-ро панҷ маротиба хонед ва қайд кунед. Номи дигари Худо ҷалоли аст (Хуруҷ 33:22). Ў вазнин, муҳим ва ҷиддӣ аст. Забур 19, 104, Ишаё 6, Хуруҷ 14:4, 17-ро хонед ва дар бораи ҷалоли шарҳ диҳед. Хуруҷ 9:16, 14:4, 33:18-34:8-ро хонед ва фаҳмонед, ки чӣ тавр Худо ҷалоли Худро ошкор кардааст. Забур 95:8, 66:2, 72:19, Матто 19:28, Луқа 17:18-ро шарҳ диҳед. Еҳушай 7:19-ро фаҳмонед. Эфсўсиён 1:3-14, 2:7-ро панҷ маротиба хонед ва нақшаи абдаии Худоро фаҳмонед. ХАМАРО дар ояти 11 фаҳмонед. Дар Забур 32:11, Масалҳо 19:21, Забур 118:89-91, Ишаё 14:24, 46:10, Дониёл 4:35 шарҳ диҳед. Оё Ў нақшаи абдаии Худро фармудааст? Фаҳмонед. 1 Петрус 1:20-21 ва Аъмол 2:23-ро фаҳмонед. Ишаё 6:3-ро бе истифодаи калимаи ҷалоли фаҳмонед . Худо ҳама чизро барои он офаридааст, ки ҷалоли Ў зоҳир шавад. Бе гуноҳ метавонӣ ғзаби Худоро дидӣ? Адолат? Раҳмат? пурсабрӣ? бахшидан? Ғалаба бар гуноҳ ва марг? Фаҳмонед.

Ҳафтаи 3 2 Қўринтиён 4:18, Забур 144:3, 139:6, Малокӣ 3:6-ро аз ёд кунед. **Ҷовидона** (олам) - Дар Навиштаҳо ҳамеша калимаи "надида" аст. Дарвоқеъ он барои зане (олама) истифода мешавад, ки ончунон пӯшида аст, ки ҳеҷ як қисми ўро дида наметавонед. Беохир маънои беохир ва сарҳадро дорад. Худо дорои муҳаббати бепоён, адолат, раҳмат, некӣ, хирад, дониш, қудрат, файз, камол, ҳузур, Рӯҳ аст. Ҳеҷ гоҳ камтар ё бештар. Қадом маҳдудиятҳо дар Эфсўсиён 1:19, 2:7, 3:8, 19-20, Румиён 11:33, Забур 146:5, Ишаё 40:25, Забур 145:3, Ибриён 4:13 тасвир шудаанд. Фаҳмонед, ки чаро Худо то абад сирре боқӣ мемонад. Чӣ қадаре ки Худо дар ҳама ҷойҳо мавҷуд аст? Фаҳмонед, ки чӣ қадар ҳикмат, дониш, қудрат, адолат ва камоли Ў дар ҳама ҷо бо Ўст? Малокӣ 3:6-ро бихонед ва фаҳмонед, ки ҳар қадоми онҳо аз комилият чӣ тағирот хоҳад буд: ҳикмат, қудрат, ҳузур, муқаддасӣ, дониш, ҳаёт, пуррагӣ. Чаро Ў чизе намерасад, ба ҳеҷ чиз ниёз надорад. Румиён 1:23, Ибриён 1:12, 6:17, Забур 101:26-27-ро фаҳмонед. Дар Титус 1:2, 2 Тимотиюс 2:13 инчунин 1 Тимотиюс 6:16, Румиён 11:29, 1 Подшоҳон 15:29 чӣ қорхоро Худо қарда наметавонад, номбар кунед. Фаҳмонед, ки чаро Худо вучуд дорад, худкифоя аст, пуррагӣ ва камолоти худ дар Худ қомил аст. Номи ў (ҳақл) абадӣ аст, Ҳабакқук меғўяд, қадамҳои ҷовидонӣ аз онӣ Ўст.

Ҳафтаи 4 Ваҳй 15:4, Ибриён 12:14, Аъмол 20:28-ро аз ёд кунед. **Қисми 1 Қудс** - Ишаё 6:1-3-ро бихонед, чаро онҳо нагуфтанд: раҳмдил, меҳрубон, раҳмдил? Ишк, ишк, ишк? Ҷовидон, абадӣ, ҷовидонӣ? Ишаё идома медиҳад «тамоми замин аз ҷалоли Ў пур аст». Қудсияти Худо пуррагии Худ, тамомияти Ўст. Ба Қўлассиён 1:19 Пур будани Ў (плерома) пуррагӣ ё пуррагии мост. Ибодат 19:2 «Ту муқаддас бош, зеро ки Ман муқаддасам». Қудсият тамомияти Худо ё пуррагии ҳама чизест, ки Ўст. Вақте ки ҳамаи рангҳои рангинкамон якҷоя мешаванд, онҳо равшании софро ба вучуд меоранд. Ду таърифи бад: 1. ТОЗА: Дар Навиштаҳо лой муқаддас аст, табақҳо, биноҳо, асбобҳо, либосҳо, ҳўрокҳо, раған ва Қўринтиён гунаҳкор муқаддас номида мешаванд. 2. Чудо: Пеш аз офариниш Худо аз чӣ чудо буд? Ваҳй 15:4 ва Ибриён 12:10-ро якҷоя фаҳмонед. Дар бораи фариштагонӣ муқаддасе, ки ҳеҷ гоҳ гуноҳ накардаанд, чӣ гуфтан мумкин аст? Ягонаи ё пуррагии Худо, ки Ў дар Худ аст, он чизест, ки Ў ба мо медиҳад, то моро қомил гардонад. Мо ба пуррагии он чизе ки Худо ҳаст, ниёз дорем. Қудрати муқаддас - Филиппиён 4:19, Муоширати муқаддас - 1 Юҳанно 1:3. Қудсият ҷалоли ҳама чизест, ки Худо бо ҳам муттаҳид шудааст. Худо қомил аст (Матто 5:48). Қудрати қомил қудрати муқаддас аст, ҳикмати қомил ҳикмати муқаддас, ишқи қомил, ҳузур, ҳукмронӣ ва ҳама чизии дигар муқаддас аст. **Қисми**

2 - Сегона ё Сегона, калимаест, ки аз ҷониби марде бо номи Туртулиан дар калисои аввал барои тавсифи Сегонаи Худо истифода шудааст. Худо ба ҳеч кас ва ҳеч кас монанд нест. Навиштаҳо мегӯяд, ки одамон набояд тасвири Ёро созанд, зеро онҳо ҳеч гоҳ Ёро надидаанд ва намебинанд. 1 Қўринтиён 2:11, Хуруч 15:11-ро хонед ва шарҳ диҳед. Мо ҳеч гоҳ ба Худо намегӯем, ки Ё чӣ гуна аст. Одам дар сурати Худост ва инсон 1. Рӯҳ (ақл/фикр), 2. Нафс (Эҳсосот), 3. Бадан (чисм ва ҳавас). Одам сегона аст. Се чизи алоҳида, аммо як одам. Матто 28:19-ро бихонед. Таъмид марг ва эҳёро ифода мекунад. Кӣ Исоро аз мурдагон эҳё кард? Юҳанно 2:19-21, Румиён 1:4, Аъмол 2:24-ро хонед. Ҳар се ҳаёти ҷовидонӣ мебошанд. Ҳар се парастии мекунад, ҳар се дар бораи «ман» ҳарф мезананд ва ҳар се ҳама чизро офаридаанд, ҳар се Навиштаро навиштаанд, ҳар се дар мӯъмин зиндагӣ мекунад ва онҳоро зинда мекунад, ҳар се мӯъминро мукаддас мекунад. Юҳанно 5:23 пас панҷ маротиба 1:1-18-ро хонед ва фаҳмонед. Юҳанно 5:23, Румиён 9:5, Титус 2:13, Ибриён 1:8, 1 Юҳанно 5:20, Филиппиён 2:6 қайд кунед. Аҳди Қадим ба забони ибронӣ навишта шудааст. Калимаи Худо ЭЛОХИМ буда, ҷамъ аст ва худоён, фариштагон, сарватмандон, доваронро тарҷума мекунад ва ҳамеша ҷамъ аст, ба истиснои Худои ҳақиқӣ, вақте феъли (тасвири амал) ягонаи “Ё” аст ва ҳамеша ҳамчун як тарҷума мешавад. Такрори Шариат 6:4-ро бихонед "Худои мо як аст." Малокӣ 1:6 "Агар ман ого **С.**" Воиз 12: 1 «дар хотир шумо Офаридагори **С**». Ишаъё 54: 5 «куне шумо **С** шавҳар аст.» Адабҳо 6:24-27 «Худовандо, Худовандо, Худованд». Ишаъё 6:3 мукаддас, мукаддас, мукаддас». 2 Қўринтиён 13:14-ро бихонед. Дар Ишаъё 48:16-17 ки Исоро фиристод? Масалҳо 30:3-4, Вақте ки Исо худро дар Аҳди Қадим зоҳир кард, ёро фариштаи (фариштаи) Худованд (Яхудо) меноманд. Ҳастӣ 22:15-16, Хуруч 3:6, Ишаъё 9:6-ро шарҳ диҳед. **Қисми 3** - Оё Рӯҳ Худост? Аъмол 5:3-4, 2 Қўринтиён 3:17. Дар Матто 12:32 кӣ чидаатар аст, ки лаънат кунад? Ибриён 9:14 дар бораи Ё чӣ мегӯяд? **Қисми 4** - Шарҳ дар бораи Ишаъё 7:14, Матто 1:23, 8:2, 9:18, 15:25, 20:20, 28:9, 28:17, Марк 5:6, Ибриён 1:6- 8, Юҳанно 20:28, Аъмол 20:28. Худо ба мо гуфт, ки Ё мисли як оила аст: Падар, Писар ва Рӯҳулқудс. Калимаи Рӯҳ, ки тасаллӣ медиҳад, дар бораи зан дар Аҳди Қадим истифода мешавад. Ё ҳама чизро дар шахсияти худ дорад: муҳаббат, муносибат ва ҳама чиз. Ҳама дигаронро дӯст медоранд ва ҳеч гоҳ худро дӯст намедоранд.

Ҳафтаи 5 Юҳанно 4:24, Ибриён 9:14, 10:29, Юҳанно 16:13-14-ро аз ёд кунед. Ё Рӯҳи пок аст ва ҳеч ҷузъ ё омехта надорад. Ё на мӯй ва на пӯст дорад. Ҳама чиз дар бораи Ё тасвир мекунад, ки Ё чӣ гуна Рӯҳ аст. Дар Ҳизкиёл 16 шумо бо рӯҳи худ фикр мекунад. Ишаъё 40:13-28 мегӯяд,

ки шумо Рӯҳи Худоро чен карда наметавонед (ҳеч сарҳад). Пас, дар Худованд донову ҳозир ва тавонову комил аст. Ишаъё 11:2, Ваҳй 4:5 дар бораи 7 Рӯҳи Худо, ки ба Исо дода шудааст, сухан меронад ва ҳама бо ақл кор мекунад (7 маънои пурра, комилро дорад). Пас Юҳанно 3:34 чӣ маъно дорад? Ин оятҳо чӣ умумияте доранд: Эфсӯсиён 4:23, Қўлассиён 1:9, Айюб 20:3 «рӯҳи фаҳмиши ман», Павлус параллелизми яхудири истифода бурда, Айюбро иқтибос овардааст, ки дар 1 Қўринтиён 14:15 ду маротиба ҳамон чизро мегӯяд. рӯҳ ва фаҳмиш як чиз аст. Масалҳо 29:11 «аҳмақ тамоми рӯҳи худро мегӯяд» (ақли худро), Дониёл 5:20 «рӯҳи ӯ саҳт шуд» Дониёл 2:30 низ. Зеро ки Худо Рӯҳ аст, ҳар он чи Ёст, дар ҳама ҷо дар ҳама давру замон аст. Ё дар кучост: 2 Вақоеънома 2:6, Аъмол 17:28. Дар Масалҳо таъби кӯтоҳ рӯҳи кӯтоҳ аст. Сабр дарозии рӯҳ аст. Мағрурӣ дар рӯҳ ё ақл аст. Худо Рӯҳи пок аст, ҷузъҳо нест, Ё танҳо як аст. Дар Ё дидан, дониш, ламс кардан, шунидан, ҳама калимаҳои гуногунанд, ки як чизро тавсиф мекунад. Ё ҳама чиз барои Худ аст. Фаҳмонед, ки чаро Худо узвҳои бадан надорад ва агар Ё мебуд, чӣ мушките хоҳад буд.

Ҳафтаи 6 Яхудо 25, Ваҳй 1:8, Аъмол 17:28-ро аз ёд кунед. Вақт як қисми офариниш аст. Худо ҳеч гоҳ пир нест. Дар Хуруч 3:14 Ё «Ман ҳастам» аст, ки дар Ваҳй 1:8 шарҳ дода шудааст (ба забони ибрий замони гузашта, ҳозира ва оянда надорад). Ҷовидон ҳамеша бо Худост. 1 Тимотиюс 1:17 «Подшоҳи замон»-и инсон, ки дар Ибриён 1 гуфта мешавад, ки Ё офаридааст. Чизҳои ҷовидонаи Худоро хонед ва номбар кунед: Румиён 1:20, 1 Тимотиюс 6:16, Ваҳй 1:6, Масалҳо 8:23, Забур 33:11, 41:13, 100:5, 112:6, 132:12, 119:89, Ишаъё 26:4, 46:9-10, 54:8, Ирмиё 10:10, 31:3 Дониёл 4:3, 2 Петрус 3:8, Еҳушаъ 10:12-14, 2 Подшоҳон 20: 1-11. Худо ояндаро намебинад, эълон мекунад амр мекунад. Ҳаёти ҷовидонӣ зинда будан аз тамомияти Худост. Қайд кунед: Юҳанно 1:4, 5:26, 6:57-58, 14:6, Румиён 8:2. 2. Худо кучост: 3 Подшоҳон 8:27, Забур 139, Ишаъё 66:1, Ирмиё 23:23-24, Аъмол 7:48-49, 17:27-28. Офариниш мисли исфанҷ аст, укёнус дар он ва берун аз он аст, бинобар ин ҳама Худо ҳамаро пур мекунад, аммо ханӯз берун аз ҳама аст. 3. Ҳақиқат: ба 1 Юҳанно 5:20 шарҳ диҳед. Танҳо Ё ҳама чизро дар якҷоягӣ мебинад, бинобар ин, Румиён 3:4, Титус 1:2, Ибриён 6:18. Ҳама ҳақиқат ба Худо бармегардад: Забур 31:5, 117:2, 119:60, 146:6, Юҳанно 14:6, 17, 17:17, 1 Юҳанно 5:6-7.

Ҳафтаи 7 Забур 147:5, Эфсӯсиён 3:20, 1 Тимотиюс 1:17, 1 Подшоҳон 2:3-ро аз ёд кунед. **Қисми 1 Дониш** - На чӣ, балки чӣ гуна Худо ҳама чизро дар як вақт медонад. Эфсӯсиён 3:14-15. 1 Юҳанно 3:20. 1 Подшоҳон 2:3 Ё Худои дониш аст (бештар аз 1). Дар бораи Ҳизкиёл

11:5 шарҳ дихед (ақл калимаи ибронии Рӯҳ аст), Масалҳо 15:3, 1 Вақоеънома 28:9, Айюб 38:29, 37, 41, Забур 50:11. Худо ҳама фикрҳо, ниятҳо, рӯйдодҳо, таъсирҳо, қадамҳо, мӯйҳо ва ҳар чизеро, ки маълум аст, медонад. Фаромуш намекунад, ёд намегирад ва ёд намегирад. Дар бораи Хуруҷ 21:13, Забур 90:4, 2 Петрус 3:8, Ишаъё 41:21-23 шарҳ дихед. Пешгӯӣ ин аст, ки танҳо Худо медонад, ки ҳама чиз ва воқеахоро пеш аз вучуд ё рух додани онҳо медонад. 1 Петрус 1:2, 20-ро бихонед. Румиён 8:28-30, 11:2, Румиён 9:9-13-ро се маротиба хонед ва фаҳмонед, ки Худо чӣ гуна интиҳоб мекунад. Аъмол 17:26-ро шарҳ дихед. Исоро кӣ кушт? Матто 17:12, Юҳанно 10:18, Луқо 22:22, Аъмол 2:23 (Юнонӣ: Маслиҳати пешакӣ муайянқунандаи Ё огоҳии пешакӣ аст). Нақшаи ягонаи беохирӣ абадии ӯ идома дорад. Он ҳама сабабҳо ва оқибатҳо, ҳама садамаҳо, душвориҳо ва он чизеро, ки одамон бахт меноманд, дар бар мегирад. Қўлассиён 1:16-17-ро хонед ва фаҳмонед, ки себ аз кучо пайдо шуд ва чаро мо имрӯз себ дорем. Ишаъё 14:26-27, 44:7-8, 44:24-5:7, 45:21-25, 46:8-11, 48:3, Дониёл 4:35, Масалҳо 19:21, Ваҳй 1-ро фаҳмонед :1. "Бидонед" ин калимаест, ки дар Луқо 1:34 барои доштани муносибатҳои наздик байни мард ва зан истифода мешавад. Аз рӯи муносибат доништан. «Одам занаширо мешинохт ва вай фарзанде зоид». Худо ояндаро тахмин намекунад, балки муқаррар мекунад. Оё Худо Шайтонро дастгирӣ мекунад? Фаҳмонед. Таъинот маънои "муқаррар кардани сарҳадҳо" дорад. Бо оятҳои зерин фикрҳои худро омӯzed ва тартиб дихед: Ирмиё 1:5, 1 Тимотинос 5:21 (баъзеҳо не?), Аъмол 2:23, 4:28, Румиён 8:29-30, 11:2, 1 Петрус 11 :20, Эфсӯсиён 1:5, 11, 1 Қўринтиён 2:7, Аъмол 13:48 (оё он воситаҳо ва шароитҳоро дар бар мегирад? Фаҳмонед), Юҳанно 6:29, Эфсӯсиён 2:7-8, Румиён 12:3, 2 Тимотинос 2:25. 1 Тимотинос 3:3-4 Худо меҳонад, ки «ҳама гуна одамон» наҷот ёбанд. **Қисми 2 Навъи ҳикмат** - Мувофиқи Яъқуб 3:13-18, ки марди хирадманд аст. Забур 147:5 мегӯяд, ки ҳикмати Худо аз гуфтан берун аст. Худо на танҳо ҳама чизро медонад, балки ҳақим аст, ки ҳама чизро мефаҳмад. Румиён 11:33-ро шарҳ дихед. Адабиёти ҳикматӣ (масалан, Масалҳо, Воизҳо) дар бораи рафтори инсон аст. Айюб 12:13, 36:5, 38:5-ро фаҳмонед. Забур 103:1-34-ро бихонед ва фаҳмонед, ки чӣ тавр махлуқот ба ҳикмати Худо ниёз дорад. Ишаъё 55:8-9-ро хонед ва Масалҳо 3:5-6, 9:10-ро шарҳ дихед. Румиён 16:27-ро бихонед, Худо доно аст ва Худо низ ҳамин тавр рафтор мекунад. Ё аблаҳ нест. 1 Қўринтиён 2:7 Ҳикмат атои аст. Дар бораи Дониёл 2:20-22, 1 Қўринтиён 1:24, Қўлассиён 2:3 шарҳ дихед. Тарзи рафтори шахси оқил нишон медиҳад, ки ӯ дарк мекунад, ки ҳеҷ чиз дар зиндагӣ бе ҳикмате, ки аз ҷониби Худост, қабул карда намешавад. Ҳикмати ин ҷаҳон, мегӯяд 1 Қўринтиён 2, ҳамеша мегузарад (зеро он ҳамеша ноком мешавад). Хулоса Воиз 12:13.

Ҳафтаи 8 Матто 19:26, Забур 22:28, 103:18-ро аз ёд кунед

Қисми 1 Навъи қудрат - Ҳастӣ 17:1, Луқо 1:37, Румиён 4:17, Эфсӯсиён 1:19 (шумо чӣ қадар бузург фикр карда метавонед?), Матто 3:9 (Оё Ё метавонад?), Айюб 10:13, Ишаъё 40:28, Забур 61:11, Дониёл 4:35, Марк 14:62. Агар Ё ҳама тавоност, пас чӣ қадар қудрат дорад, вақте ки ҳама чизро меофарад? Ин гуна қудратро шарҳ дихед (ба ҷои қудрати офаридашуда, ки мо дорем). Қудрати ӯ ҷовидона, маълум нест, худ вучуд дорад, зинда, бетағйир, одил, меҳрубон, меҳрубон, беохир, муқаддас, ҳозира, ҳақим, доно, комил ва ғайра аст. Ҳикмати пурқувват, ҳузури пурқувват, ғазабии пурқувват, марҳамат, дониш ва дигарон. Ҳама қудрат аз онӣ Ёст ва қарз гирифта шудааст. Ё медиҳад, аммо ҳеҷ гоҳ намедиҳад. Ҳеҷ кас ҳеҷ коре намекунад (ҳатто Шайтон) бе қудрати аз ҷониби Ё. Румиён 4:17 ва Ибриён 11:3-ро бихонед, Қўлассиён 1:26 танҳо Ё аз ҳеҷ чиз меофаринад; ки назари ба ҳамаи дигар ақидаҳои қадим номаълум аст. Ҳеҷ чиз аз ҳеҷ чиз намеояд, магар ин ки Худо сухан нагӯяд. Забур 145:3, Айюб 36:23, Ирмиё 32:17, Румиён 1:20-ро хонед. Вақте ки шумо офариниширо мебинед, каломӣ Ёро мебинед. Он бо қудрати Ё офарида шудааст, ки онро дастгирӣ мекунад. Офариниши Ҳастӣ 1 имрӯз бо сухане, ки Ё он вақт гуфта буд, идома дорад (Каломӣ Ё қатъ нашудааст). Себҳои мо аз он дарахтонанд! Он вақт оби мо дар он ҷо ҷорӣ мешуд. Ибриён 1:3-ро фаҳмонед. Дар Ададҳо 14 қудрати бузург дар пурсабрии Худо нисбати дигарон дида мешавад. Раҳм қардан, ва гуноҳқоронро несту нобуд намекунад. **Қисми 2 Ҳукмронӣ** - 1 Вақоеънома 16:31. Ҳеҷ чиз нест, ки Худо ҳукмронӣ намекунад. Ибриён 1 ва Қўлассиён 1:17 Ба маънои аслий «ҳама чиз ба воситаи Ёст». Ё фаслҳоро меофарад Ҳастӣ 8:22. Оё Худо метавонад гуноҳро барои ҷалоли Худ қор қунад? Чӣ тавр Юсуф бар Миср ба қудрат расид? Бародар ёро фурӯхт, зани Потифер ёро бардурӯғ айбдор қард ва ӯ дар роҳ буд. Эзро 6:22, Масалҳо 21:1, Ваҳй 17:14-17, Такрори Шариат 8:18, Ишаъё 10:5, 3 Подшоҳон 22:20-23, Аъмол 17:28 шарҳ дихед. Қорҳои 1, 2-ро хонед ва шарҳ дихед. 1 Вақоеънома 29:11-12, Забур 46:7-8-ро шарҳ дихед. Калимаҳои қалидии юнонӣ, ки дар Китоби Муқаддас истифода мешаванд: (А.) ПАНТАКРАТОР – Дар Ваҳй 1:8, 2 Қўринтиён 6:18 истифода шудааст, PAN(ta) ҳама чизро дорад ва KRATOR маънои идора қардани дастро дорад. Исо ПАРВАРДИГОР аст. (Б.) ЭПИСТАТҲО – 7 маротиба ҳама дар Луқо. Дар Луқо 8:24 вақте истифода мешуд, ки онҳо гумон мекарданд, ки мемиранд. Маънои шахси масъул. Сардор. (С.) ДЕСПОТҲО – 7 маротиба ва бо калимаи дигар 12 маротиба. Деспот ҳокими мутлақ аст. Қасе, ки назорат мекунад. Ҳатто дар 1 Тимотинос 5:14 дар бораи зане, ки дар хонааш ҳукмронӣ мекунад (вақте ки

шавҳараш дар канор буд) истифода шудааст. Худо ба халқҳо, одамон, рӯйдодҳо, паррандагон, ҳашаротҳо, сабабҳо ва оқибатҳо, ҳаёт ва марг ҳукмронӣ мекунад. Ба калимаи «вақт» дар китоби Яҳудо 25 нигаред (шарҳ). 1 Вақоеънома 29:11-12, Забур 146:4 (бо 1 Қўринтиён 15:41). Ҳама аз онӣ Ўст ва аз онӣ Ўст. 10 бор Худо дили Фиръавро саҳт кард ва 10 бор Фиръавн ин корро кард. Онҳо ҳамон ҳодисаанд! Ҳарду ин корро карданд! 1 Вақоеънома 29:11, 2 Вақоеънома 20:6, Забур 22:28, 24:1, 103:19, 114:3, 145:16, Ҳизкиёл 18:4, Матто 20:15-ро хонед. Айюб 1:20-22 Вақте ки Айюб ҳама чизро аз даст дод, чӣ ҳулоса кард? Дар оятҳои зерин Худо чӣ гуна ҳукмронӣ мекунад? Аъмол 14:17, Матто 5:45, Забур 103:14, Матто 6:26, 30, 10:29-30, Аъмол 17:25-26, 1 Подшоҳон 2:6-8, Масалҳо 16:9. Ў дар Забур 19:13, 33:14-15, 81:12-16, Ҳушаъ 2:6, 4:17, Матто 6:13, одамонро аз гуноҳ нигоҳ медорад.

Ҳафтаи 9 Матто 19:17, Эфсӯсиён 3:19, Румиён 11:22-ро аз ёд кунед. **Қисми 1** Иродаи Ў - Навиштаҷот дар бораи иродаи Худо ё он чизе ки Ў меҳаҳад, меғӯяд. Такрори Шариат 29:29-ро фаҳмонед. Мардон меғӯянд, озоданд, аммо падару модари моро, миллати моро, қадбаланду паст буданамонро, истеъдод ва имконотро интиҳоб намекунанд. Оё мард метавонад моҳӣ ё гов бошад? Худо фармон медиҳад, иҷозат медиҳад ё иҷозат медиҳад ва ҳамаашро барои ҷалоли Худ истифода мебарад (мо намефаҳмем, ки чӣ тавр), Аъмол 14:16, Забур 78:29, 106:15, Ҳастӣ 6:3, 2 Тимотиюс 2:14 (чаро Худо инро манъ накард?), Ҳастӣ 20:6. Шарҳ диҳед: «Ҳеч кас бе Худо гуноҳ карда наметавонад». Ва «Оё Худо аз одам чизе қарздор аст?» **Қисми 2 Неқӯй** - Матто 19:17, 20:15, Наҳум 1:7, Забур 33:5, 52:1, 119:68. Агар ТАНҲО Худо неқӣ бошад, мо чӣ тавр ба неқӣ даст меёбем? Ҳама корхое, ки Ў мекунад, неқӣ, муқаддас ва комил неқӣ, беохир неқӣ, бақувват хуб ва ҳама чизҳои дигар аст. БАРОИ ЧИ У ОН ЧИ МЕКУНАД, КИ У МЕКУНАД ва шеваи У ин корро мекунад. Моро Ў фармудааст, ки Ўро дӯст дорем, зеро Ў неқ аст ва моро дӯст медорад. Марқӯс 10:17-22, Матто 19:16-26, Луқа 18:18-30-ро хонед. Саволи ӯ: "Ман чӣ кори хубе мекунам, то ҳаёти ҷовидонаро ба даст орам?" Ў Худоро бо пул меҳарид. Исо ба суҳанони ӯ «муаллими хуб» бо таълимоти хуб ҷавоб дод ва сарватдор таълимоти хуби Ўро рад кард. Исо дар ин ҷо ба мард дар бораи Худ чизе ошкор кард. Он чӣ буд? Исо ба ӯ чӣ пешниҳод кард? Исо аз 10 аҳком 6-тоашро зикр карда, «Худои ягона»-ро тарк кард, аз ин рӯ аз сарвати худ халос шав. Худои ӯ чӣ буд? Хуруҷ 33:1-34:9-ро хонед. Худо ҳузури Худ ва номи Ўро чӣ гуна шарҳ медиҳад? **Қисми 3 Муҳаббати Худо** - Дар Китоби Муқаддас барои Муҳаббат калимаҳои гуногун мавҷуданд. **1. AGAPE** -

маъмултарин дар Навиштаҳо маънои ҷустуҷӯи неқии дигареро дорад. Матто 5:44, 19:19-ро шарҳ диҳед. На эҳсосот! Мард ҳеч гоҳ ба зан намеғӯяд, ки "Ман туро ЭЗОХ МЕКУНАМ, ту ба ман издивоҷ мекуни?" Дар охирамон Матто 24:12. Эфсӯсиён 5:25, 2 Қўринтиён 9:7, Ғалотиён 5:22. Ба Ибриён 12:3–11 шарҳ диҳед. Муҳаббати нопок ва беадолатона муҳаббати Худо нест. Маҳз Муҳаббат одамонро доварӣ мекунад ва дар рӯзи қиёмат онҳоро маҳкум мекунад. Худо адолатро дӯст медорад! Забур 97:2 муҳаббат асос аст? 1 Қўринтиён 13:1–13-ро хонед ва шарҳ диҳед. Оё ишқ маънои адолат надорад, Фикр накардан ё беитоатӣ? Филиппиён 1:9. Дар Румиён 5 Худо душманони Худро дӯст медорад, гарчанде ки онҳоро дар Ваҳй 20 несту нобуд хоҳад кард. **2. ФИЛОС – Эҳсосоти гуворо** . Ба мо амр нашудааст, ки ин корро ба ҳамсоя ё душмани худ кунем. Як шакли ин калима KISS-ро тарҷума мекунад. Матто 10:37, Юҳанно 5:20, 16:26, Ваҳй 3:19 (айнан “задан”) шарҳ диҳед. **3. STERGO - Муҳаббати табиӣ** ё оилавӣ. Бо муҳаббат қадр кунед. Дар хона интизор аст. Ба Румиён 1:31, дар рӯзҳои охир 2 Тимотиюс 3:3-ро шарҳ диҳед. **4. ЭРОС – Аҳди Ҷадид** аз истифодаи ин калима барои алоқаи ҷинсӣ худдорӣ мекунад. Шояд аз он сабаб бошад, ки ҳама худоёни қадимии бутпарастон фосиқҳои ҷинсӣ буданд, ки танҳо дар бораи худ (онҳо одамонро дӯст намедоштанд) ва лаззатҳои онҳоро мепиндоштанд. Эзоҳ: Аксар вақт ин муҳаббатҳо ҳамчун як чиз омехта мешаванд. Худо ба ҷои он чизе ки метавонад бидиҳад, дӯст медорад. Худо муҳаббат аст, аммо ин ҳама чизи Худо нест. Малакути Ў ва муҳаббати Ў муқаддас, тавоно, одил, меҳрубон ва ҳама чиз аст. Дар бораи Худо ақидаҳои зиёде вучуд доранд, ки бутҳо мебошанд. **Қисми 4 Адолат** - Румиён 10:1-3 Мардон стандарти худро барои адолат аз кучо мегиранд? Такрори Шариат 32:4. Худо болотар аз шариат нест, Ў қонун аст ва ҳамеша адолатро мекунад. Адолати муқаддас. Худо дар бораи гунаҳкорон чӣ фикр мекунад? Забур 7:12, 90:8, Румиён 2:6, Амос 8:7, Сафанё 3:5, Ишаъё 30:9-12, Наҳум 1:2-8, Матто 7:21-23, 12:36, 13:47-50, Аъмол 17:31, Румиён 2:16, 2 Қўринтиён 5:11.

Ҳафта 10 Яъқуб 2:13, Наҳум 1:2-ро аз ёд кунед

Шафқат, Муҳаббат ва Файз аксар вақт ошуфта мешаванд. **Қисми 1 Шафқат** – Раҳмат дар Аҳди Қадим нисбат ба Аҳди Ҷадид зиёда аз 4 маротиба зиёдтар аст. Дар Юҳанно 3:16 ки муҳаббати бузург дорад? Оё Худо аз мо раҳм кардан лозим аст? Румиён 3, 9 ва Матто 11:20-24-ро фаҳмонед. Фаҳмонед. Марҳамат ва адолат дар Исо воমেҳӯранд. Яъқуб 2:13, Забур 89:2, 119:64-ро фаҳмонед. 145:8–9. Фаҳмонед, ки чӣ тавр марҳамат қисми номи Худо дар Хуруҷ 34:6-7 аст. Ибриён 12:29, 2 Вақоеънома 36:5-ро хонед ва фаҳмонед. Дар Эзо 3:11, 3 Подшоҳон 3:6,

Забур 85:5, Луко 1:78, 1 Петрус 1:3, Забур 103:17, Матто 5:45, Забур 145:9, Аъмол 17 чй гуна марҳамат тасвир шудааст: 25. **Қисми 2 Сабр** - Худо заминро дар тӯфон нобуд кард. Ҳастӣ 6:3, 1 Петрус 3:20, Ваҳй 2:21-ро шарҳ диҳед. Сабри Худо маънои онро дорад, ки одам ба ҳашм идома медиҳад. Сабр дар забони ибрий маънои асли доштани бинии дароз ё рӯҳи дароз аст, ба ҷои бинии кӯтоҳ ё рӯҳи кӯтоҳ. Забур 144:8, Хуруҷ 34:6-7. Дар Румиён 9:22 сабр қудрати бузургро талаб мекунад. Пас сабр суст аст. **Қисми 3 Ғазаб, ғазаб** – Шарҳ оид ба Масалҳо 8:36, Забур 96:10, Эфсӯсиён 4:26 (Оё ҳашм гуноҳ аст?). Румиён 1:16-32 ва китоби Нахумро хонед ва ҳардуро шарҳ диҳед. Нанги абадӣ вучуд дорад (ошуфтан) Ирмиё 20:11, 23:40 Маломати абадӣ, Дониёл 12:2 Нанг ва нафрати абадӣ. **Қисми 4 Тарси Худо** – Ў муқаддас асту мо нест. Такрори Шариат 28:58-59, Хуруҷ 15:11, 20:18-20, Амос 3:8, Воиз 12:13, 2 Қўринтиён 5:11, Масалҳо 16:6, Ваҳй 15:11, 2 Вақоеънома 19:7, Забур 19:9. 1 Тимотиюс 5:20. Ҳама одамон лаънат шудаанд ва бо Худо рӯбарӯ мешаванд. Ҳама бо Масеҳ ё бе Ў маслӯб шудаанд. Тарс ва шодиро якҷоя фаҳмонед, Матто 28:8, Забур 2:11. Дар 1 Юҳанно 4:18-19 тарс на дар бораи Худо, балки дар робита бо ҳамдигар сухан меравад ва калимаи «Худо» дар матни юнонӣ нест. Эзро 10:3, Луко 12:5, Ишаъё 8:13-14. 1 Қўринтиён 10:1-13-ро хонед ва фаҳмонед, ки он ба мо чӣ гуна дахл дорад. Забур 99:3, 130:4. Забур 80:4 Ҳеч тарс маънои имон надорад. 3 «Чизи БУЗУРГ» дар Марқўс 4:35–41 кадомҳоянд ва шумо ин ҳикояро чӣ гуна унвон медедед?

Ҳафтаи 11 Ибриён 6:18, Ғалотиён 3:21, 2 Тимотиюс 2:13-ро аз ёд кунед. **Қисми 1 Файз** - Дар Китоби Муқаддас файз чизҳои зиёде тарҷума шудааст: файз, озод, шодӣ, шодӣ, тўҳфа, додан ва ғайра. Ҳеч гоҳ қарздор нест (Хуруҷ 33:19). Дар Яъқуб 1:5 Ў Худои атоқунанда аст. Такрори Шариат 8:18, Ибриён 4:16, Эфсӯсиён 2:4-5, Румиён 8:32. Он медиҳад ва барнамегардад (ниг. Луко 6:33-36). Шумо бо ҳар он чизе, ки ҳастӣ ва ҳар он чӣ доред, лутф шудааст. Дар Филиппиён 1:29, Румиён 5:2, Эфсӯсиён 2:8-9 дар бораи калимаи юнонии «файз» шарҳ диҳед. Забур 145:13. Танҳо Офаридгор метавонад ҳама чизро ба ҳама одамон ато кунад. Файз он чизест, ки мо меҳурем, менӯшем, мепӯшем, ламс мекунем ва бо он мешунавем, бо мебинем, бо зиндагӣ, мемирем ва бо он фикр мекунем. **Қисми 2 Маҳдудиятҳо** – Контексти 1 Подшоҳон 2:30-ро хонед (айнан “ин барои Ман олудагӣ хоҳад буд”). Худо наметавонад коре кунад, ки хилофи хислаташ бошад. Ў дар ин гуна корҳо озодӣ надорад. Ба Ҳабакқук 1:13, Сафанё 3:5, Титус 1:1-3, Ибриён 6:18, Ададҳо 15:29 (дар бораи тавба калимаҳои гуногун мавҷуданд), Румиён 11:29, 2 Тимотиюс 2:13, Малокӣ 3 шарҳ диҳед

:6. Худо дар Ғалотиён 3:21, Аъмол 4:12, Матто 26:39, Ибриён 9:22, Юҳанно 3:7 маҳдуд аст. Дар Забур 138:2 Худо метавонад Каломи Худо вайрон кунад? Ададҳо 23:19-20. **Қисми 3 Эҳсосот** - Дар Худо ҳеч худпарастӣ нест, ки он чизеро, ки бояд дӯст дошта бошад, дӯст дорад ва аз он чизе ки бояд нафрат кунад, нафрат дорад. Матто 5:44 (мисли падари шумо), Эфсӯсиён 4:26. Забур 96:10, 101:5–6. Ғазаби Исо ва Ишаъё 63:9-ро шарҳ диҳед, ки Ў Худои Зинда аст ва эҳсос мекунад. Филиппиён 4:4 гуфта шудааст. Қўлассиён 1:24, 1 Петрус 4:16, 19, Румиён 8:26, Юҳанно 14:27, Эфсӯсиён 4:30. То кай Худо барои Худ ва ба воситаи халқаш азоб мекашад? Исо дар байни Худо ва одам меистад ва ҳавасҳои онҳо дар Ў воমেҳуранд. Румиён 12:19. Гарчанде ки ба Худо зарар расонида наметавонад, Ў метавонад эҳсос кунад. Навиштаҳо калимаҳои истифода мебаранд, ки ба Худо мувофиқат намекунанд, балки Ўро тасвир мекунанд. Онҳо чистанд: Тарс - Ҳастӣ 2:22-23, Хуруҷ 13:17, Такрори Шариат 32:27. Ҳасад - Такрори Шариат 6:15, 32:21. Тавба қардан - Ҳастӣ 6:6-7, Забур 94:10, Ирмиё 15:6. Нафрат - Ваҳй 12:6. Ҳамчунин 3 Подшоҳон 11:9, Ибриён 1:9, Ишаъё 63:9, Масалҳо 6:16, Ҳушаъ 11:8, 2 Петрус 3:9, Доварон 10:16. Танҳо гуноҳ ба Худо дард медиҳад. Ў маргро интиҳоб мекард ва гуноҳ мешавад, то дигарон аз он раҳо шаванд. Худо меҳрубон, одил, ниҳон, ҳозира, зебо, қавӣ, устувор, нофаҳмо, бетағйир, ҳеч гоҳ нав ё кўҳна, корқунанда, истироҳат, ато, ҳеч гоҳ камӣ, дастгирӣ, пурқунанда, ором, комил, муқаддас, беохир, комил аст.

Ҳафтаи 12 ёд Доварон 13:17, 2 Петрус 1: 4, 1 Қўринтиён 15:28. **Қисми Номи 1** -и Худо. Ро бихонед Доварон 13 ва ёддошти ояти. 17. Хуруҷ 3:13 Мусо сухан меронад, ба Худо, балки аз ӯ чӣ лозим аст ва чаро? Ном воситаҳои аломат, ин хотир, дар Масалҳо 22: 1, ки он маънои онро дорад, обрӯ. Пас, Забур 9:10 фаҳмонед. Чӣ исми Ў дар Такрори Шариат 28:58, Забур 35:13, Ишаъё 57:15 дорад. Ў бисёр номҳои. Чаро? Номҳои ибрий ҳама маънои доранд ва унвонҳои нест; Ў медиҳанд. Ро бихонед 1 Подшоҳон 25: 1-31-ро хонед ва шарҳу дар ояти 25, ки номи воситаҳои мард «бошад, ночиз." Пас Хуруҷ 20: 7, Ишаъё 63:16. Худо мунтазам номи халқи худ тағйир медиҳад. Ваҳй 2:17 мегӯяд, он чӣ ки ба халқи Худо? Фаҳмонед, ки. Юҳанно 17: 6, 26 ва он гоҳ Юҳанно 1:18. Фаҳмонед, ки Забур 20: 1, 54: 1, Масалҳо 18:10, 1 Вақоеънома 16:29. Ба маънии номҳои Худо: **1. Ном: El ё Eloh (ПФ)** - Аксари калимаи умумӣ тарҷума Худо (2,570 маротиба), вале аслан маънои нерӯманд аст ва ё Ҳокимият ба қор. Номи Офаридгори худ. Ҳамчунин фариштагон, доварон пирӯзманду мардон, ё танҳо Ҳокимият, ё нерӯманд аст (Ҳастӣ 31:29) тарҷума. Ин аст, одатан ба сифати маънои чамъ зиёда аз як тарҷума қард. Вақте ки бо Худои

хақиқӣ истифода бурда мешавад, ҳамеша чун яке тарчума, зеро феъли (калима тавсиф амал) ҳамеша, маъноӣ «Ў буд. . . » Ҳастӣ 1: 1 «Дар худоёни аввал, ки Ў осмон ва заминро офарид». «Ў» як аст. Comment Ҳастӣ 1:26. Воиз 12: 1 гуфта мешавад офаринандагонро Ишаъё 6: 8. Ро бихонед Такрори Шариат 6: 4, ки чаро Худо ба онҳо чунин таълим аст? **2. Ном: Theos** - юнонӣ барои Худо ва решаи воситаҳои калима ба дид. Мо аз ин реша даст калимаи англисӣ барои Театри. Ў ба ҳама чиз биност. Дар Масалҳо 12:15 Чашмҳо ва ё чун дид, ба воситаи фикрҳо, ё ақида, вақте ки мо мегӯянд: «Чӣ тавр шумо ба ин масъала мебинед?» ки маънояш: «Чӣ мулоҳиза доред?» **3. Ном: El-Shaddai** - айнан тавоност ғанисозии бо сифат. «El» пеш аз фаро шуд, ин маъноӣ онро дорад, қувват аст. Shaddai Худо рух 48 маротиба ва 24 маротиба тарчума синаи (ҳамчун синаи зане бо шир). Борон, таваллуд, зироатҳо, ва ғ А калимаи дахлдор (ё шояд ҳамон калом) тарчума майдони кишт: Дигар бор чамъ барои худоёни бут табиат аст. Ба маъноӣ решаи ҳамаи ин воситаҳои Ба такаббур. Бинобар ин, шумо доранд fruitfulness, фаровон, ва каломии шир аст, ки дар маркази он. Дилҳост, зан шир медиҳад, зироатҳои судманд такаббур, то аз замин, то Исроил ба замин ки шир (соҳаҳои судманд) номида мешавад, ва асал "(оби ширин фикри ибронӣ аст). Шир ва фарбеҳ ҳамон суханон ибронӣ ҳастанд, ва ибронӣ »шир ё марди фарбеҳ» тарчума «марди бой». Марде, ки кардааст, то ки бо сарват афзуд. Ҳастӣ 15: 1-6. Verse 2 мегӯяд ў аслан «Ман нобуд ҳастам». Не аз меваи дабдабанок, шир-фарбеҳ хок бой ё мард. Дар ояти 5 чӣ Худо ба ў гуфт? Ҳастӣ 17: 1-6. Verse 1 El-Shaddai маъноӣ ғанӣ, бо рағфани шир (дар хотир, ки шир идеяи дабдабанок аз судманд будан) аст. Румиён 4: 13-20. Дар кучо аст, Иброҳим ба даст зироат босамари худро кӯдакон? Истифодаи Ҳастӣ 49: 24-35, ки El-Shaddai номи аст, ки чӣ гуна ин номи шумо чӣ? Акнун ҳамчунин ба Ҳастӣ 35: 9-11. Comment дар Ишаъё 60: 10-16. Қайд кунед: Ин Ном шудааст, мунтазам чун ғолибу, ки ибтидо аз юнонӣ Аҳди Қадим Тарчумаи омада номида Септуагинта, 200 сол пеш аз тавлиди Исо буд, тарчума кард. Ин тарчумаи суст шуд. Дар Китоби Муқаддас латинӣ тарчума аз версияи юнонӣ (на ба забони ибронӣ Китоби) ҳамчун Ҳамаи тавоност, ва аз он ҷо ба забони англисӣ аз Китоби Муқаддас омад. Ин аст, ки маъноӣ калимаи ибронии нест, чунон ки шумо дидед. **4. Ном: El-Elyon** - Ҳастӣ 14:18, Забур 21: 7, 47: 2 маъноӣ бошад бар чизе. Бингар, ки каломро дар Такрори Шариат 26:19, 28: 1, ки мардум бар халқҳо мебошанд. **5. Ном: El-Olam** - Lit. Тавонону-Худо-ҷовидона. Оё Худо ягон қувваи бештар ё камтар дошта бошанд? Фаҳмонед, ки Ишаъё 40:28. Дар забони ибронӣ калимаи воситаҳои ҷовидонӣ, ки ба дида намешавад. Агар шумо А-овозӣ дар хотима хоҳад тарчума карда намонд. Онҳо ба хоҳири он ки дарнаёбанд ғайб буданд. Чӣ тавр Павлус шарҳ каломро дар 2

Қўринтиён 4:17 **6. Ном: YHWH, Худо** - ин номи 4 ҳарф бо нест vowels аст. Ҳеч кас имрӯз медонад, ки чӣ дар он ёд шудааст. Баъзе тарчумаҳои истифодаи калимаи Худованд дар пойтахти ҳарфҳо (калон). Аммо Худованди аст, ном, балки унвон нест. Ин аст, 6.823 маротиба ва воситаҳои Он кӣ аз беадолатӣ Дар Худ ёфт. Ро бихонед Хуруҷ 3: 13-15-ро бихонед. Ном чӣ маъно дорад? Дар забони ибронӣ, ҳамон калимаи (р) дар назар дорам шуд, Ман ҳастам, Ман хоҳед буд. Аст, гузашта, ҳозира ва ё оянда дар грамматикаи забони ибронӣ нест. Кӣ Исо даъво дар Ваҳй 1: 8. Ҳамаи худоёни номҳои дар Аҳди Қадим буд, ва агар шумо гуфт, ин номи ҳама медонист, ки шумо дар бораи Худои Исроил гуфтугӯ мекарданд. Хуруҷ 6: 6, 43: 5-7. Дар Инҷили Юҳанно, Исо ба корҳои ман АМ, 7 маротиба. Матто 14: 22-33, ки гуфта шудааст: "Ин ки ман аст», вале дар матни юнонӣ он омадааст: «Ин Манам АМ аст». Петрус мегӯяд, "агар он аст, ки" дар юнонӣ аст, ки: «Агар Ту». Ин бори аввал дар ин китоб, ки мепарастиданд, ба Ў аст. Чӣ тавр онҳо медонанд кард? **7. Ном: Yehweh-Yireh** - Ҳастӣ 22: 1-19, ў пешниҳод писараш оид ба маҳали ҷойгиршавии ояндаи маъбад, ки дар он Исо бимирад. Verse 14 истифодаҳои калимаи биност, на калимаи, таъмин. Таъмин дар як ҳисси аст: «Ман то онро бубинам». Чӣ ҳодиса дида мешавад? 2 Вақоеънома 3: 1. **8. Ном: Худо-Rapha** - Худо ба табиб. Ро бихонед Хуруҷ 15: 22-27. Номи ҷои «талх» буд., Verse 25 то ба назди салиби Исо ишора. Кудурат аввал шифо ба мо лозим аст. Ададҳо 12:13, Забур 103: 2-3, Ирмиё 14: 19-20. 30:17, Малокӣ 4: 2 (офтоб рӯзи қиёмат). **9. Ном: Худо-Nissi** - Хуруҷ 17: 8-16. Худо Banner ман. Одамон дар атрофи раҳпаймой парчами, баъд аз калимаи мебуд оғоз шуда тарчума, мӯъҷизаи. Дар парчами ба Асои Мусо, ки Асои Ҳорун (Light Вичдон) низ номида мешавад ва дар Род Худо буд. Ин асои, ки бодом аҳд ва истеъсол (эхё аз мурдагон) мебошад. Исроил ба асои эхё тазоҳуроти. **10. Ном: Худо-Mekodosh** - Худо, ки Месозад тамоми Ибодат 20: 7-8. Воситаҳои Муқаддас ба тамоми. **11. Ном: Худо-Shalom** - Мавзӯи доварон аст »ҳар кард, ки дар назарашон дуруст буд, ки:« ва он гоҳ, дар 6:24 Мо қурбонгоҳе дорем. Воситаҳои SHALOM ба ҳисоби музди, эҳтиром назр, ислоҳ шикаста, ва танҳо ба он чи рост. Ин маъноӣ онро дорад, сулҳ танҳо дар ин маъно. Ин аст, аз як шахр, қурбонӣ, мукофоти, дил, сангҳои, вазни барои соҳибкорӣ истифода бурда мешавад. Ҳеч чиз камӣ! Фаҳмонед, ки Забур 29:11, Ишаъё 26 **Номи 12.: Худо-Tsedkenu** - Худо адолатро мо, ки дар Ирмиё 23: 5-6, 33:16. **13. Ном: Худо-Ман Фидер** - Забур 23 Фидер, мунтазам Чўпони тарчума шудааст. Фаҳмонед, ки чӣ тавр калом, Фидер, лавоб Забур 23. Фаҳмонед, ки Юҳанно 21: 15-17-ро бихонед. Хуруҷ 34: 11-16, чанд feedings? **14. Ном: Худо-Shama** - Ҳизқиёл 48:35 ва воситаҳои Худо аст вучуд дорад. **Номи 15.: Худо-Tsevaot** - Худо

лашкарҳо. Хонда шуд 1 Подшоҳон 22: 19-28, дар Ваҳй 19:14. **16. Ном: Adonai** - Маъмулан тарҷума Худовандо, эй шавҳар, Эй Ёстод, сохиби. Ин маънои онро дорад, ба як таҳкурсии гузаронидани вазни. **Номи 17.: Н-омин** - Омин. Омин ва ростӣ дар ибронӣ ҳамин калима реша мебошад. Ин, ки шумо метавонед боварӣ. Comment Ишаё 65:16, Ваҳй 3:14, Адаҳо 5: 1-22. 1 Қўринтиён 14: 13-16. **18. Ном: Logos** - The Word, Дар паём, Дар нақшаи. КАЛОМИ дар 1 Подшоҳон 6:16, 19, 20, 21, 23, 31, низ 8 "муқаддаси holies" тарҷума мешавад: 6, 8 The Худо ба маъбад ба воситаи Каломи Ё наздик ва Ёст КАЛОМИ дар Яҳё 1: 1. **Пуррагии қисми 2 Худо** - Забур 17:15, 1 Юҳанно 3: 2 ва 1 Қўринтиён 15:28. Дар охир мо ба даст пуррагии Худо. Ҳамаи Худо ҳамаи одамон Ё пур. Дар офариниши моро қаноатманд карда наметавонанд, барои мо қисми он. Ё хоҳад дод ва худ фарштагонро ба ошкор ба мо то абад. Барои ҷовидона пур ва бо Ё конё мекард.

Ҳафтаи 13 Хулосаи ҳафтаи ниҳой

Он чизеро, ки шумо омӯхтаед, истифода баред. Дар бораи таърифи худ дар бораи Худо ва он чизе, ки шумо нақшаи абадии Ё мешуморед, 2 саҳифа нависед.

Ҳафтаи 14 Имтиҳони ниҳой - Интиҳоби омӯзгор

Принсипҳои вазорат

Онро бофта накунад! Бигзор Худованд ба ту бигӯяд! Боз аз Китоби Муқаддас кӣ, чӣ, кай, дар кучо, чаро ва чӣ тавр маълумот гиред ва он чизеро, ки ёфтед, нависед. Дар охир шумо Принсипҳои Роҳнамои вазорати худро нависед.

Ҳафтаи 1 Масъалаҳои характер

Аз ёд кунед: 1 Тимотиюс 3:14-15, Яъқуб 3:1

1 Тимотиюс 3:1-15-ро 5 маротиба хонед. Дар ояти 7 обрӯи роҳбарон дар назар аст. Оё ӯ ҳисобҳои худро пардохт мекунад? Ба ваъдааш вафо кунед? Оилаашро таъмин мекунад? (Иблис маънои тухматро дорад). Дар 15 ҳамон калимае, ки дар Аъмол 4:12 «бояд» тарҷума шудааст, нигаред. Чӣ қадар калимаи қавӣ аст? Ин ҳислатҳои ҳислатҳо барои ҳар як шахсе, ки дар Калисо дар ҳама гуна сифат хидмат мекунад, ҳатмист, талаб карда мешавад. Чизи асосие, ки шумо ба хидмат меоред, ҳислат аст. Аъмол 15:36-41. Юҳанно-Марк ва Тимотиюсро тасвир кунед. Дар Ғалотиён 2:11-15 бо пешвоён гуноҳ чӣ гуна ҳал карда мешавад (маънои хусусӣ ё оммавӣ?), Филиппиён 4:2-3 (номҳои онҳо

дар ҳама ҷо хонда мешавад!), 1 Тимотиюс 1:3-4, 18-20, 5: 19-22 (оммавӣ ё хусусӣ?), Титус 1:10-13, 1 Петрус 5:1-4, Ваҳй 2:18-29. Мо дар замоне зиндагӣ мекунем, ки воизонро аксар вақт дар зино ва дуздӣ аз калисо дастгир мекунам (ба мисли Яҳудо). Воизони гунаҳкор сарзаниш ва хориҷ карда мешаванд. Пешвои ниҳоии пешинаи Исо дар Хуруҷ 4:21-26 аст. Филиппиён 1:12-18, 2:19-22, 3:17-19-ро бихонед, ки дар бораи воизон чӣ гуфта шудааст? Бобҳои 2 ва 3-и Ваҳйро ҳадди аққал 3 маротиба хонед ва қайд кунед, ки чӣ тавр Исо бо халқи худ рӯ ба рӯ мешавад. Ҳамеша ҷавоб чист?

Ҳафтаи 2 Мақсади вазорат

Аз ёд кунед: Қўлассиён 1:28, Матто 5:19.

Қисми 1 Ҳадаф - Ҳадафи хизмат чист? Қўлассиён 1:28 (кадом одамон?), Эфсӯсиён 4:7-16, Ғалотиён 4:11, 19. **Қисми 2 Якҷоя кардан** – 1 Тимотиюс 4, оятҳои 12-16-ро бихонед, ки Павлус ба ӯ чӣ мегӯяд. 13 Хониши оммавии Навиштаҳост (мардум Китоби Муқаддас надоштанд), ин чизҳо барои ҳама дар соли 16 чӣ қор хоҳанд кард. Дар хотир доред, ки наҷот маънои онро дорад, ки пурра кардан. Чӣ тавр ӯ калисоро пурра мекунад? Он чизе ки дар Қўлассиён 4:16 тахмин карда мешавад, (ин номаи Эфсӯсиён шояд номаи зикршуда бошад), 1 Таслўникиён 5:27, Ваҳй 1:3 (айнан «хонанда ва мешунаванд ва ҳам мекунам»). Чӣ тавр онҳо Китоби Муқаддасро омӯхтанд? Хонандаи Библия вазифаи расмӣ дар калисои барвақт ва як қисми омӯзиши вазир шудан буд. Агар одамон Навиштаҳоро надонанд, фаҳмонед, ки кӣ масъул аст. Исо ба сардорон гуфт: «Оё нахондаед?» балки ба мардум: «Шунидед». Навиштаҳо ҳам воиз ва ҳам одамонро комил мегардонад. Юҳанно 3:9–10, Наҳеҷ 8:1–12-ро бихонед (фаҳмонед, ки чӣ рӯй дод ва чаро). 3 маротиба Такрори Шариат 6:1-9-ро хонед (8, Навиштаҳо қорҳоро идора мекунад ва онҳо дар байни ҷашмони шумо ва ҳар чизе, ки шумо мебинед, меистанд. 9, хонаро нигоҳ доред, дарвозаҳоро нигоҳ доред, то вақте ки аз хона берун мешавед). Дар Матто 5:19 кӣ дар салтанат камтар хоҳад буд.

Ҳафтаи 3 Шинонидани калисоҳо

Титус 1:5, Аъмол 17:24-ро аз ёд кунед. Титусро 2 маротиба хонед ва баъд 5 маротиба 1:5–9-ро хонед ва фаҳмонед, ки чӣ тавр ӯ ин одамонро интиҳоб мекунад. Дар 1 Тимотиюс 5:17 нақши онҳо дар Калисо чӣ гуна аст. Пирон дар калисо мавъиза ва таълим медиҳанд. 1 Тимотиюс 3 ҳамон гуна рӯйхатро бо Титус дорад. Дар он ҷо Пирон чӣ ном доранд? Оятҳои 1-7-ро бо суханони худ нависед. Чӣ тавр калимаи Пир дар Румиён 9:12 истифода мешавад (ҳамон калима!). Аъмол 20:17-35-ро панҷ маротиба хонед. Ё барои онҳое, ки мурочиат мекунад, 2 ном

дорад. Пас, дар оятҳои 17, 28 чӣ гуфта шудааст (онҳо дар ин ҷо чӣ кор мекунанд?). Пирон назорат мекунанд, ҷӯпонӣ мекунанд, мавъиза мекунанд ва таълим медиҳанд. Ҳамеша зиёда аз як нафар ҳастанд. Ҳеч гоҳ танҳо 1 пир, пастор, нозири калисо вучуд надорад. 3 калима пешворо дар 1 Петрус 5:1-4 тавсиф мекунанд. Рӯҳулқудс онҳоро хизматгузор мекунад. Заминаи ин бахш чӣ гуна аст? "Кӣ, чӣ, кай, дар кучо, чаро ва чӣ гуна". Павлус ба кучо мерафт ва нияти ӯ чӣ буд? Луко се мисоли таълимоти Павлусро дар бобҳои 13, 17 ва 20-и Аъмол овардааст. Хонед ва фаҳмонед, ки ҳар кадоми онҳо ба кадом гурӯҳ муроҷиат мекунанд? Ба ибораи «ва ҳоло» дар Аъмол 20:22, 25 ва 32 аҳамият диҳед. Инҳо тақсимооти нутқро нишон медиҳанд. Идеяи асосии ҳар як шӯба чист? Инчунин қайд кунед, ки феълҳои ҳар як қисм кадом давраи вақтро нишон медиҳанд, (яъне гузашта, ҳозир, оянда), 20:18-21, 20:22-24, 20:25-31, 20:32-35. Рӯйхати унсурҳои муҳими хизмати Павлусро дар байни эфсӯсиён тартиб диҳед. Кадом ҷанбаҳои хизмат ба сарварони калисои Эфсӯс супурда мешаванд?

Ҳафтаи 4 Масалҳо дар вазорат

Матто 13 ва Марк 4 ду маротиба хонед. Он чизе ки дар бораи Масех (Масех) дар Забур 78:2, Ҳизқиёл 17:2 пешгӯӣ шудааст (Исо гуфтааст, ки унвон Писари Одам аст!), Матто 13:51 (касоне, ки инро наметоноханд, намефаҳманд). Масал маънои онро дорад, ки таълимоти заминӣ дар паҳлуи ҳақиқати осмонӣ ҷойгир карда шавад, то онро бубинад. 1. Матто 13 ва Марк 4-ро дар як нишаст панҷ маротиба хонед. 2. Аз рӯи ин порча каме омӯзиши замина гузаронед, ки чӣ боиси он шуд, ки Исо масалҳоро истифода барад (ӯ пеш аз ин онҳоро истифода намекард) ва умуман Масалҳо. Бозёфтҳои худро номбар кунед. 3. Масалҳои ин бахшҳо ва унсурҳои гуногуни ҳар якеро номбар кунед. 4. Ҳар як масалро дар алоҳидагӣ, унсурҳои он ва ба фикри шумо, нуқтаи асосиро омӯzed. 5. Шумо аз ин масалҳо чиро омӯхтед? Барои ҳар як масал, ки дар синф муҳокима мешаванд ё мубодила мешаванд, дархостҳои шахсиро номбар кунед. Махсусан, ба ҳокҳо нигаред, ки дили одамон аст (чанд қадар мева доштанд?) Фарқият чӣ буд? Чӣ тавр ин ба шумо дар фаҳмидани хизмат кӯмак мекунад? Исо аз Ишаё 6 иқтибос оварда, 5 маротиба хонед ва бобро шарҳ диҳед. Чӣ тавр он ба Масалҳо мувофиқат мекунад? Матто 21:33-22:14, Маркӯс 3:20-30, 12:1-12, Забур 118:22-23 оварда шудааст, фаҳмонед, Онро бо Исо хонед.

Ҳафтаи 5 Мунофик / Актерҳо / Ҳамиртуруш

Дар хотир доред: Луко 12:1. Калимаи юнонии «Мунофик» барои Актерҳо дар сахна истифода мешуд. Иҷрокунандагоне, ки чизеро иҷро

мекунанд, ки онҳо зиндагӣ намекунанд. Воизҳо низ ин корро мекунанд. Матто 23-ро дар як нишаст ҳадди аққал панҷ маротиба хонед. Ин суҳанони охири Исо ба мардум мебошанд. Дар боби 22 ба ин танбеҳи оммавии китобдонон ва фарисийн чӣ сабаб шуд? Шумо мефаҳмед, ки дар 23:1-7 қорҳои фарисӣ тасвир шудааст. Рӯйхат кунед, ки онҳо чӣ кор мекарданд. Мо ба фарисийн чӣ кор мекунем? Фикр кунед ва мушаххас бошед. Дар 23:13-36 Исо бар зидди фарисийн ва китобдонони онҳо ҳафт мусибат эълон мекунад. Ҳафт нафар кадоманд ва таҷрибаҳои муносири онҳо имрӯз чӣ гунаанд? Мо бо кадом роҳҳо фарисей ҳастем? Фаъолияти фарисий чӣ гуна доварӣ карда шуд? (Эзоҳ 23:37-39 ва боби 24) Ягона умеди онҳо чӣ буд? Чаро Исо дар Матто 16:5-12, Маркӯс 8:13-21, Луко 12:1-3 шогирдонашро огоҳ мекунад? Дар 1 Қўринтиён 5:1-8 ҳамиртуруш чист ва мушкilotи он дар ояти 6 ва Ғалотиён 5:9. Бо кадом роҳҳо мо барои рафтори фарисӣ доварӣ хоҳем шуд? Чӣ тавр мо, "Огоҳ бошед." Умеди мо чист?

Ҳафтаи 6 Чӣ тавр онро вайрон кардан

Дар хотир доред: 2 мисраи интиҳобкардаи шумо. 1 Қўринтиён 2:1-3:17-ро камаш 5 маротиба хонед. Дар 2:1-5 Паёми Павлус, тарзи рафтор ва натиҷаро фаҳмонед. Павлус дар 2:6-16 мефаҳмонад, ки чӣ тавр ҳақиқат аз тафаккури Худо ба ақли мо ворид мешавад. Равандро шарҳ диҳед? (Эзоҳ: Мо ва Мо, ба ҳаввориён, ки нависандагони Навиштаҳоянд, ишора мекунем). Фаҳмонед, ки дар 3:1-4 ӯ мефаҳмонад, ки чӣ тавр ин раванд вайрон шуд. Он чӣ буд? Масъала? Дар 3:4-16 чӣ гуна ӯ нуқтаи назари бардурӯғро дар бораи роҳбарият ислоҳ мекунад? Раванди роҳбарӣ чист? Бо тилло, нуқра, сангҳои қиматбаҳо чӣ гуна месозед? Се дафъаи дигар 1:1-3:17-ро хонед ва ҳама огоҳӣ, фармонҳо, ислоҳҳо номбар кунед ва барои худ аризаҳои шахсиро нависед. Чӣ гуна шумо рӯхӣ (яъне одами табиӣ), нафсонед ва дар ин порча чӣ ҷавоб доред? Панҷ маротиба 3:18-4:21-ро хонед ва бодикқат фаҳмонед, ки чӣ тавр шумо калисоро вайрон мекунад. Шумо пешворо дар 4:1-5 чӣ гуна арзёбӣ мекунад? Инро дар контекст бо 3:21 гузоред ва шарҳ диҳед. Чӣ тавр 4:6-13 ба нуқтаи ӯ илова мекунад? Дар ояти 6, "пуршуда, сарватманд, подшоҳон" фалсафаи стоиро истифода мебарад. Стоикҳо тафаккури эҳсосиро тағир дода, чизҳоро ба худ такрор ва такрор мекарданд, ба монанди: "Ман касе ҳастам, ман касе ҳастам, ман касе ҳастам." Фаъолиятҳо ва интизориҳои мо дар хидмат чӣ гунаанд? Дар 4:14-21 насиҳати саҳти падар ба писар аст. Чаро Павлус ин қадар саҳтгир аст? Онро бо 4:19-20 ва боби 5 муқоиса кунед. Хулоса? Асоси қудрат дар калисои маҳаллӣ чист? Роҳбарон барои озод кардани ин қудрат чӣ кор мекунанд ва чӣ кор намекунанд?

Ҳафтаи 7 Асосҳои вазорат

Дар хотир доред: 2 мисраи интихобкардаи шумо. 2 Қўринтиён 2:12-7:1 як тарҷумаи ҳоли васеи Павлус буда, унсурҳои муҳими хидмати ӯро ба Калисои Қўринтӣ баён мекунад. Ин бахшро 5 маротиба хонед ва рӯйхати ин унсурҳоро тартиб диҳед.

Ҳафтаи 8 Фармонҳои пешвоёни калисо (1)

1, 2 Тимотиюс ва Титус дастурҳои Павлус барои воизони ҷавон мебошанд. 1 Тимотиюсро 2 маротиба хонед, ҳар як бобро бо суханони худ хулоса кунед. Ҳама фармонҳои иҷро кардан ё накардани чизеро номбар кунед. Калимаҳои зеринро ҷустуҷӯ кунед: лозим аст, шумо бояд ва "_____ бошад". Аъмол аз 15 то 2 маротиба хонед. Онҳо бо чӣ мушкilot машғул буданд? Кӣ барои ҳалли мушкilot вохӯрд? Далелҳо ё хулосаҳои онҳоро бо суханони худ нависед. Кадам 4 чиз дар оятҳои 19-20, онҳо бояд иҷро шаванд? Ба фикри шумо, оё навиштаҳои ҳаввориён ва роҳбарони калисо бо истифода аз ин навиштаҳо метавонанд мушкilotеро, ки имрӯз ба миён меоянд, ҳал кунанд? Андешаҳои худро шарҳ диҳед. Кадам принципҳои Вазорат аз ин омӯзиш шумо бардоштед?

Ҳафтаи 9 Фармонҳои пешвоёни калисо (2)

Дар хотир доред: 2 мисраи интихобкардаи шумо. 2 Тимотиюсро на камтар аз 3 маротиба хонед. Ҳар як бобро ҷамъбаст кунед ва ҳамаи фармонҳои иҷро кардан ё накарданро номбар кунед. Калимаҳои зеринро ҷустуҷӯ кунед: лозим аст, шумо бояд ва "_____ бошад". 3 номае, ки ба пешвоёни калисо навишта шудаанд, ҳама бо он оғоз мешаванд: Файз, раҳмат ва сулҳ. Кай ва чаро ба пешвоёни калисо ба инҳо ниёз доранд?

Ҳафтаи 10 Фармонҳои пешвоёни калисо (3)

Титусро 5 маротиба хонед ва 1:2–3 ва 5-ро аз ёд кунед. Ҳар як бобро ҷамъбаст кунед ва ҳамаи фармонҳои иҷро кардан ё накарданро номбар кунед. Калимаҳои зеринро ҷустуҷӯ кунед: лозим аст, шумо бояд ва "_____ бошад". Фаҳмонед, ки занони калонсол чиро таълим медиҳанд ва кӣ. 2:1-10-ро бо суханони худ фаҳмонед.

Ҳафтаи 11 Фурӯтани ҳаввориён

2 Қўринтиён 12:12, Марк 3:14-ро аз ёд кунед. Ғалотиён 1:1, 1 Тимотиюс 1:12-17, 2:7-ро бихонед, ки чӣ тавр Павлус расул шуд? Ғалотиён 1:1-ро бо суханони худ нависед. Эзоҳ 7 "Ман расул ҳастам" ва 8 "Бинобар ин меҳоҳам." Дар 2 Қўринтиён 12:12 фаҳмонед, ки чӣ тавр Калисо

метавонад расули ҳақиқиро эътироф кунад? Чӣ тавр онҳо дар Матто 10:1-6, 19:28, Марк 3:13-19, 6:7-13, Луқа 6:12-16, 9:1-6, Юҳанно 6:70 ҳавворӣ шуданд. Нақши онҳо дар Аъмол 1:6-8 чист (Онҳо дар ҳар мавъиза дар Аъмол дар бораи таълим ва эҳёи Ў шаҳодат хоҳанд дод! На танҳо касе ин корро карда метавонад.), 1:15-26 (барои иваз кардани Яҳудо чӣ лозим аст?), 6:6 Он дувоздаҳ даст ба диконҳои аввал гузоштанд, аммо ҳеҷ кас ба ҳаввориён даст нагузошт, онҳоро ҳуди Исо таъин ва унвон додааст. Аъмол 8:4-29-ро бихонед, то Худо ба сомариён (ним яҳудӣ ва нисфи ғайрияҳудиён) иҷозат диҳад, ки Рӯҳулқудсро қабул кунанд, ҳаввориён бояд ҳозир буданд. Аъмол 10-ро хонед, ки дар он ҷо бори дигар ҳавворӣ бояд ҳузур дошта бошад, то Худо ба халқҳои аввалин иҷозат диҳад, ки Рӯҳи Муқаддасро қабул кунанд. Ҳаввориён пайванди мустақим барои тасдиқи Ҳокимияти Исо мебошанд. 1 Қўринтиён 15:1-11. Ваҳй 21:9-14-ро бихонед, дар 9 ба ӯ чӣ нишон дода шудааст? Дар 10 ӯ чӣ дид? Дар 14 12 расул кадомҳоянд? Дар Эфсӯсиён 2:19-22 дувоздаҳ нафар кадомҳоянд (айнан «ҳаввориён, ки пайғамбарон ҳастанд»). Дар 1 Тимотиюс 1:12-17 Павлус ба худ чӣ гуна назар мекунад. Чаро мард дар хизмат бояд худро ин тавр бинад. Павлус фурӯтани худро ба хотир меорад ва ӯ аблаҳ буд, ки ба файз ва марҳамат мӯҳтоҷ буд. Аъмол 8:1-4, 9:1-31-ро хонед Мушоҳидаҳои худро нависед. Павлус хеле далер буд, аммо дар роҳи нодуруст. Калисо дар 9:30 бо ӯ чӣ кор кард? Оқибати ояти 31 Шоул (Павлус) ба Тарсус ба хонааш чӣ гуна буд? Аъмол 11:9–27-ро бихонед (Барои баъзе аз таърих Ғалотиён 1:11–24-ро бихонед). Ҳоло Шоулро (Павлус) дигарон ба хизмат меоранд, ба ҷои он ки худро дар аввал таъин кард. Аъмол 12:25-13:12-ро хонед. Дар 13:9 Шоул ҳоло номи латинӣ дорад, Павлус; ки маънои хурд ё ночизро дорад. Ба фикри ту, чаро Шоул номи худро ба Павлус иваз кард? Дар ӯ чӣ тағир ёфтааст? 2 Қўринтиён 11:30-33-ро бихонед, Павлус мегӯяд, ки ҳисоби сабад замони заъф дар ҳаёти ӯ буд. Дувоздаҳ нафарро Исо таъин карда буд, ки ба онҳо унвони Ҳавворӣ дод, кудрати шифо додани ҳама чиз ва мӯъҷизаҳо барои мӯъҷизаҳои онҳо, ба одамон кӯрӣ задан, Навиштаҳоро навиштан ва ба ҳар калисои рӯи замин фармон додан 1 Таслўникиён 2:6, 2 Петрус 3:2. Дар 1 Қўринтиён 4:9-13, 9:1-6, 12:28-13:1 Худо бо ҳаввориён чӣ гуна муносибат мекард. 2 Қўринтиён 11:1-15, Ваҳй 2:2.

Ҳафтаи 12 Одамонро ғизо додан

Юҳанно 6:35-ро аз ёд кунед ва фаҳмонед, ки чӣ тавр шахс гуруснагӣ ва ташнагии худро мешиканад. «Суханоне, ки ман ба шумо мегӯям, рӯҳ ва ростӣ ҳастанд, ва ҳисм ҳеҷ ғоиде надорад!» Чизи ҷолиби таъом додани мардум дар он аст, ки касе ғизо напурсидааст. Таом додани 5 000 нафар ягона мӯъҷиза дар ҳамаи 4 Инҷил аст. Матто 14:13-21, Марк

6:30-34, 8:13-21, Луко 9:10-17, Юҳанно 6:1-40-ро чанд маротиба хонед. Оятҳои калидиро ҷустуҷӯ кунед, ки ба шумо чӣ қор кардани Исоро нишон медиҳанд. Исо ба кӣ гуфт, ки онҳоро ғизо диҳад? Онҳо аз чӣ оғоз карданд? «Онро назди Ман биёред» гуфт Исо. Кӣ онро аз даст дод? Исо ба воситаи дигарон қор мекунад. Ин чизҳо ва бисёр чизҳои дигар дар порчаҳо ҳастанд. Исо ба расулон дар бораи ғизо додани мардум чиро таълим меод? Нони ҷисмонӣ ё рӯҳонӣ? Чӣ тавр онҳо Исоро ҷашн мегиранд? Чӣ тавр шумо нони ҳаётеро, ки аз осмон нозил қарда буд, ба онҳо медиҳед?

Ҳафтаи 13 Роҳнамои шумо

Бо истифода аз ёддоштиҳои худ, Дастури худ оид ба Принципиҳои вазоратро нависед.

Ҳафтаи 14 Хондани дастури шумо

Агар шумо гурӯҳи мувоҳисавӣ ё профессор дошта бошед, пас якҷоя омада Принципиҳои Роҳнамои вазоратро хонед ва посухи онҳоро гиред.

Эзоҳ: Бисёриҳо дар хидмат ҷалоли худро ҷустуҷӯ мекунанд ва меҳоҳанд, ки ба ҷои он ки ҳамчун Падар таълим диҳанд ва фарзандони қалонсолро тарбия кунанд, иҷро кунанд. Писар, дар Навиштаҳо қалимае барои донишҷӯ буд. Исо бартарӣ дорад. Рӯҳулқудс барои шумо азоб қашид ва намурд, ҳуни Худро барои шумо рехт, барои шумо ба қабр равад, барои шумо эҳё шуд, барои шумо дар дасти ростии падар нест ва шуморо дӯст намеодшт, ҷунон ки Исо гуфтааст бузургтарин муҳаббате, ки шахс метавонад дошта бошад, он ҷони Худро барои дӯст фидо қардан буд, ки Рӯҳ ин қорро нақардааст. Исо бартарӣ дорад! Исо тамоми қудратро дар осмон ва замин дорад, Рӯҳ не. Бисёриҳо аз бутпарастӣ фикр мекунанд, ки эҳсосоти онҳо ё фикрҳои ҳудашон Худост (Ҳизқиял 13:3, Қўлассиён 2:18-19). Ин маънои онро дорад, ки онҳо воқеан эҳсосот ва фикрҳои худро парастииш мекунанд. Эҳсосот ва эҳсосоти инсон Худост нест. Эҳсосот дар мавъиза метавонад одамонро аз омўхтани Исо, таълимоти Ё аз Навиштаҳо ва шифо ёфтан боздорад. Зеро ки ҷашмони онҳо шифо ёфта, Ёро дар Навиштаҳо бубинанд, гӯшҳо шифо ёбанд, то ки Ёро итоатқорона бишнаванд, дастҳо шифо ёбанд, то ки ба Ё хизмат кунанд, пойҳо шифо ёбанд, то дар роҳҳои Ё бираванд, аз Ё либос ва ақли солим бипўшанд. Ин аст он ҷизе ки муъҷизаҳо нишон доданд. Масеҳиёни ҳақиқӣ дар дарун шифо ёфтаанд ва интизори эҳёшавӣ (Румиён 8) барои қафорати бадан мебошанд. Навиштаҳо ба одамон хонед ва шумо онҳоро ва худатонро шифо хоҳед дод. Исо шуморо барои он дӯст хоҳад дошт, ки гўсфандони Худро ҳамин тавр дӯст меодред. Агар одамон бо мавъизаи

Навиштаҳои қор муқаммал ва барқамол нашаванд, хидмат ноқор аст. Исо гуфт, ки аввал Малакути Худоро бичўед ва хўроқ ва либос ба шумо илова қарда мешавад. Хизматҳое, ки гадои роҳи ҳаёт аст, иқрор мешаванд, ки Исо, ҷунон ки Ё гуфта буд, онҳоро таъмин нақардааст. Ҷизе нодуруст аст. Худост ба онҳое, ки Ёро боғайратона меҷўянд, муқофот медиҳад. На барои ғизои нобудшаванда, балки барои ғизое, ки барои ҳаёти ҷовидонӣ мемонад, меҳнат кунед.